

நாள் மலர்கள்

மருத்துவர் வீட்டில் அமைச்சர்

மருத்துவர் : வாங்க வாங்க நீங்க ஆரு

அமைச்சர் : கல்வி அமைச்சன் நான்! கண்ணா தெரியலே

மருத்துவர் : வாங்க வாங்க நீங்க தானா?
என்ன சேதிங்க?

அமைச்சர் : இன்ன நோயின்னே இன்னும் புரியலே
கையைப் பாருங்க கருத்தா!
(மருத்துவர் நாடியைப் பார்க்கிறார்)

மருத்துவர் : தானே வந்த நோய் அல்ல. தேடி நீங்க சேத்த
நோய் தானுங்க.

அமைச்சர் : இந்த நோய்க்குப் பேர் இன்னதிண்ணில்லையா?

மருத்துவர் : இருக்கிற குறிப்பே எடுத்துச் சொல்றேன்:
நாக்கிலே துடுக்கு, நடையிலே பதறல், மூக்கிலே
எரிச்சல், முன்தொண்டை நடுக்கம், கண்ணிலே
கொஞ்சம் கசப்பான தோற்றம். இருக்குதா.
இல்லியா?

அமைச்சர் : இருக்குதே இருக்குதே! என்ன பண்லாங்க!

மருத்துவர் : இலேசாத் தீந்திடும், இந்த நோய் ஓர்
வாகைக் காரகத்தாலே கண்டது.
சீரகத்தாலே தீரணும் அமைச்சரே!

அமைச்சருக்கும் தமிழருக்கும்

உள்ள தொடர்பு

நாட்டவரை ஆதரிப்பீர்
என்றுரைக்க, நம் அமைச்சர்
கேட்டவரை நோக்கியே
கேளுங்கள்—நாட்டவரை
கூட்டுக்கும் நன்று;
குழம்புக்கும் நன்றென்றார்
மாட்டுக்கா வாய்க்கும்
தமிழ்?

நாட்டின் முதலமைச்சர் கோட்டை குப்பத்தில்

சீரார் சென்னை முதலமைச்சரே!
பாரோர் போற்றும் பண்புடை யோரே!
தென்னார்க் காட்டைச் சேர்ந்த பீர்க்கா
கோட்டைக் குப்பம் வாழும் குடிகள்யாம்
தங்கள் வருகையை எங்கள் பேரென
எண்ணி வரவேற்கின்றோம் இந்தாள்,
தங்கள் மனமுவந்து யாங்கள் வாழ்விடம்
வருகை தந்ததே மகிழ்ச்சிக் குரியது
நன்றியும் வணக்கமும் நவிலு கின்றோம்.

நாட்டுக்கு மீட்சி வந்த நாள்முதல்
இந்நாள் வரைக்கும் எங்கள் ஊர்நிலை
இன்னதென்று யாரும் நினைக்கிலர்.

பொன்விளை புழுதியைப் புனலால் நனைக்க
மின்சார வசதி வேண்டும் அன்றோ!
இன்று வரைக்கும் இம்மியும் இல்லை.

வெயிலில் கிடக்கும் குயிலாப் பானையம்
தண்ணீர் வசதி இன்றித் தவிந்தது,
பாதை வசதி ஏதும் இல்லை.

சின்னக் கோட்டைக் குப்பம் சிறிதும்
பாதையின்றிப் பள்ள மாகின்றது.
எழில்சேர் நன்செய் நிலங்கள் இருந்தும்
குழாய்க் கிணறு இல்லாக் குறையால் ஏதும்
உழாத நிலைமை உடையன ஆயின.
செந்தமிழ் நாட்டுக்குத் தந்தை யாரே
இங்குயாம் இரங்கிக் கேட்டவை எல்லாம்
எங்கட்கு இன்றி யமையாதனவே,
ஆவன செய்ய வேண்டும் ஐயா;
நீலர் நீண்ட நாள்முதலமைச்சராய்
இருக்கவேண்டும் என்பது எம் அவா.
நீடுழி வாழ வேண்டும்
நாடு செழிக்க வேண்டும் நன்றே!

[31 - 8 - 1960 சென்னை முதலமைச்சர் காமராசர் அவர்கள் புதுவைக் கோட்டைக்குப்பம் வருகை தந்த போது அவரை அன்புடன் வரவேற்றுப் படித்தளித்த வரவேற்பு வாழ்த்திதழ்].

வாழ்த்திதழ்

செந்தமிழ் நாடு செய்த தவத்தால்
வந்த வாய்மைசேர் முதலமைச்சரே,

தாய்மை மிக்க காமராசரே,
 வருக தங்கள் வருகை நன்றாக!
 மட்டிலாக் காரியம் மலிந்திருக் கையிலும் எம்
 முட்டறாம் பட்டில் முகந்திருப் பியதை
 நாங்கள் மறவோம்! செய்த நன்றியை
 என்றும் நினைப்போம் வணக்கம் ஏற்க.
 முதுவிழுப் புரத்து முட்றாம் பட்டு
 மண்ணுள் ஓடும் தண்ணீர் எடுக்கும்
 மின்சார வசதி இல்லை! விளைச்சல்
 மங்கி வறுமை மிகுதியாயிற்றே!
 அழகு விக்கிற வாண்டி அணையினின்று
 எம்முட்டறாம்பட்டின் ஏரி வரைக்கும்
 ஏறத் தாழ் பதினாறேரிகள்.
 ஆயினும், அங்குள மெயின் வாய்க் காலே
 முப்ப தாண்டுகள் முடிந்தும் இன்றுவரை
 வெட்டப் பட்டதே இல்லை மெய்திது!
 குழ்ந்துள்ள நிலங்கள் வாழ்வ தெப்படி?
 உரைக்கும் இப்பிரக்கா ஒருரின்றே
 ஒருர் செல்ல பாதைகள் உண்டா?
 இல்லவே இல்லை. இன்னல் அகிடன்றோம்
 எங்கள் முதல்வராய் நீங்கள் இருக்கையில்
 இக்குறை தீர்க்கப் படாவிடில் இனியாம்
 திக்கிலாது திகைக்கவேண்டும்.

வாய்மை சேர் காமராசரே வாழ்க!
 தூய்மை யுள்ளத் தோழரே வாழ்க!
 உங்கள் பெரும்புகழ் உயர்க!
 எங்கள் தந்தையே வாழ்கஎந் நாளுமே!

காமராசர்க்கு அஞ்சல்

காமராசரே! ஒரு காமாட்டி
 உங்களிடத்தில் ஒவ்வொரு நாளும்
 வந்து மக்கட்குச் சிபார்சு கேட்பான்;
 அதற்கு அவரிடத்தில் ஐந்நூறு ஆயிரம்
 வாங்கிக் கொள்வான். அது மட்டுமன்று!
 பெரியார் கேட்பதாய்ப் பெரிய தொகையும்
 உங்களைக் கேட்பான். ஒரு தொகை கொடுத்தால்
 அவனே, அவுக் கென்று வாயிற் போட்டுக்
 கொள்வான். அப்பயல் பெரிய கள்வன்!

எப்படியாவது போகட்டும் என்றால்
 பெரியார் கட்சிக்குப் பெரிய தீமை
 ஏற்படு கின்றதே! எப்படி என்றால்,

அவனுக்கு நீங்கள் அளிக்கும் ஒவ்வொரு
செல்லாக் கிணையும் திய வழியில்
செலவிடு கின்றான்! கலகக் காரன்.

இயக்கந் தன்னில் இருக்கும் பொறுக்கிப்
பசங்களை யெல்லாம் தன்பக் கத்திற்கு
இழுத்துக்கொண்டே இருக்கின்றானே!
வேறு கட்சியை அமைக்க விரும்பினான்?
அன்றொரு குள்ளன் எப்படி? அப்படி!

அமைச்சரே அவனுக்கு நீங்கள் அளிக்கும்
ஒவ்வொரு சலுகையும் இயக்க உடம்பின்
ஒவ்வோர் உறுப்பையும் அறுப்ப தாகும்.
உலகினர் உள்ளம் எல்லாம் கவர்ந்த

உலகில்சீர் திராவிடர் கழகம் அதனில்
கலகம் புகுத்தக் கருதா நீங்கள்
திய நாயினைச் சேர்க்க லாகுமா?

இப்படிச் சொல்லும் என்னை நோக்கி
நீங்கள் ஒன்று கேட்க நினைக்கலாம்
“அவன் செய்யும் திமையைப் பெரியார் அறிந்தும்
ஏன் வைத்திருந்தார்” என்று கேட்டால்
வரட்டும் அவன் என்று இருப்பார்,
வருவான் அவன்தன் மனைவி எதிரிலே!

முதலையோடு பார்ப்புகளும் வந்தனர் கேட்டது பிரஞ்சிந்தியா

பிரஞ்சிந் தியாளனும் பெயருள குளத்தில்
இருந்த கொடிய முதலையை எடுத்து
யூனியன் ஆற்றில் போட்டனர்! அவ் ஆறு
திதுறு முதலை போதா தென்று
ஆயிரம் பார்ப்போடு திரும்பிப்
பாய்ந்து கெடுத்தது பள்ளக் குளத்தையே!

பர்மாத் தமிழர்க்கு நன்றி

இனி தாக அகிலபர் மாத்தமிழர் சங்கம்
ஏழாவ தாண்டுவிழா அடைந்ததெனக் கேட்ட
மனமேநீ மகிழ்ச்சியால் கூத்தாடு கின்றாய்
வாயேநீ வாழ்த்தியே அன்பில் ஆழ் கின்றாய்.

தனித்திங்கே வாழ்கின்ற கண்களே, நீங்கள்
அங்குள்ள தமிழர்களை நேரிற்கா னுதர்க்கு
நினைக்கின்றீர் உங்கள் அவா இயல்பான தாகும்
நெடுந்தொலைவில் வாழும்வர் உடன்பிறந்தார் அன்றோ!

மதமான பேய்பிடித்தும் சாதிவெறி கொண்டும்
மாண்பற்ற கொள்கையினார் கட்சிபல புகன்றும்
இது தமிழர் தம்கொள்கை, இது பணைவர் கொள்கை
என்பனவும் அறியாமல் இங்குள்ள தமிழர்

புதுச்சங்கம் நிறுவுவார் மறுநாளே கலைப்பார்
புகழ்மிக்க பர்மாவின் தமிழரும் அப் படியா?
மதம்சாதி கட்சிவெறி இல்லாமற், சங்கம்
வளர்ப்பார்கள் தம்வாழ்வை வளர்ப்பார்கள் நன்றே!

உடன்பிறந்த தமிழர் அங்கே வாழும்முறை காண
அவாவுகின்ற கண்களே ஒன்றுறைப்பேன் கேளீர்;
கடல்கடந்தார் வேற்றுமையாம் கார்கடலும் கடந்தார்
கைத்தொழில் வாணிகம் அலுவல் எத்துறைதான் எனினும்

தடங்கலின்றிப் பொறாமையும் சச்சரவும் இன்றித்
தாம்தமிழர்! தமிழ்தம் தாய்! எனும்மனம் கோணாமல்
இடம்பெற்றார்—என்றேன்—என சொல்லோவியத்தை
எதிர்காண்பீர், அவர்சங்கம் எதிர்காண்பீர் மகிழ்வீர்!

ஏழாண்டு பெற்ற எழில் அகில பர்மாவில்
வாழ்தமிழர் சங்கம் வளர்ச்சிபெற்று—வாழியவே
நேயத் தமிழர் நிலையுயர்க! செந்தமிழ்த்
தாயே வளர்க தழைத்து.

துணைவேந்தர்க்கு விண்ணப்பம்

“தமிழ்மொழி ஆயும் தமிழ்ப்புல வர்தாம்
தமிழகம் காக்கும் தகுதி வாய்ந்தவர்”
என்பது தமிழ்ச்சான் நோரின் எண்ணம்!

அண்ணா மலைப்பல் கலைக்கழகந்தான்
பண்ணிய தவத்தின் பயனே யாகத்
தேவ நேயப் பாவாண னாரும்
வி.மு. சோம சுந்தர னாரும் அமைத்தனர்.

கழக அரசு நிழலில் நேற்றுச்
சோமசுந்தரனார் தூய்மை கண்டேன்.
அன்னார் நாட்டு மக்களின் அன்பர்.

சிறிய பூனை அன்று பெரிய
வேங்கை அவர் எனல் விளக்கம் ஆனதே!

இந்நாள் தமிழர் பசிபசி என்று
தரக்கேட் கின்றனர். சோமசுந்தரனார்
சரக்கு மாளிகை திறக்கத் தக்கது.
மொழிஅறி யாமை மூடத் தக்கது.

தமிழ்மொழி ஆய்வுக் கென்றே தக்க
துறைத்தனம் அமைப்பதால் தொல்லை தொலையும்
துணைவேந் தர்தம் தாய முயற்சியால்
இணைய வேண்டும் இந்த நிறுவனம்
மனம்வைக்க வேண்டும் ஐயா!
இனம்தன் மேன்மை எய்தும் பொருட்டே.

அலுவலாளர் வேலை நிறுத்தம்

அனைத்து நாட் டலுதலர் அலுவல் நிறுத்தம்
பணையளவு இருக்கும் என்றனர்
தினையள வாகச் சிறுத்தது வியப்பே!

சென்னையும் வேலை நிறுத்தமும்

அலுவல் நிறுத்தம் அப்படி இப்படி
என்றனர், சென்னைக் கிளர்ச்சி எலிகளோ
காம் ராசர் காணி யாட்சியில்
நெல்லொன்று பல்லொன்று பட்டதும்
இல்லை. வால் அறுந் தோடின அவைகளே.

வெள்ளாட்டில் சிவம் இல்லையா?

மீன்வளர்த் தார் ஆள வந்தார்—நல்ல
வெள்ளாட்டைக் கொல்ல முனைந்தார்
ஏன் அது? ஏன் இது? நண்பா—சொல்
இதுவும் அவர்க்குள்ள பண்பா?
ஊன் தந்து காக்கும் வெள்ளாடு—பால்
உதவி புரியும் அன்போடு
ஆன காந்தி அவர் தலைவர்—வெள்
ளாட்டுப் பாலருந்தி வாழ்ந்தார்.

சைவம் என்று பெயர் சொல்லிப்—பல
தவறு செய்துவாழ் கின்றார்:
கை வைத்திருக்கும் இடமெல்லாம்—மிரு
காமக் கிழத்தியரின் மார்பே!

பொய்யும் புலையும் அவர் வாழ்க்கை—ஒரு
பொது நலத்தில் மனமில்லை
ஐயகோ தம்பி ராண்கள்—வெள்
ளாட்டில் சிவத்தையா காண்பார்?

காட்டை அழிக்குமாம் ஆடு—நம்
கையள வுள்ளதா காடு?
பாட்டை ஓரமுள்ள புதர்கள்—அவர்
பார்வை தன்னிற் பெருங் கா !
நாட்டை ஆள வந்து விட்டார்—அவர்
நல்ல செயலில் மனம் ஒட்டார்
மாட்டைக் கட்டி ஏர் உழுவோர்—வெள்
ளாட்டை எருவுக்குத் தொழுவார்.

கன்னடம் பணிய வேண்டும்

கன்னடர் தம்முர்க் கவின் விழாவுக்கே
இன்னிசை பாட எம். எஸ். சுப்பு—
இலக்குமி தன்னை இட்டுக் கொண்டு
போயினர். கச்சேரி தொடங்கும் பொது
நாயினம் நடுவில் குலைப்பதுபோலக்
கன்னடர் ஒருபால் கூடி “என்னமாய்த்
தமிழ்மகள் இங்குத் தலை காட்டினாள்” என்று
கூச்ச லிட்டனர் ஆச்சா போச்சா
என்றனர்—தமிழை எதிர்த்தனர், தமிழரை
இழிவு செய்து பேசினர். பழிபல
கூறினர், தம்முயர்வு கூறித் துடித்தனர்.
உலகு புகழ் வாய்ப்பாட்டுத் தலைவிமேல்
வெறுப்புக் காட்டினர் கறுப்புக் கொடியும்
காட்டினர். தங்கள் சீழ்மை காட்டினர்.

நான்குகோடி நற்றமிழ் வீரர்
உடன் பிறந்த ஒருகலைச் செல்வி
தலைகுனிந்து தமிழகம் திரும்பினாள்.

கன்னடர் அயலர் என்று நாம் என்றும்
கருதிய தில்லை. கன்னடர் தமிழகத்தில்
வாழ்வதை மறுத்த தில்லை. அவர்கள்

தாழ்வு பெறும் வகை தாக்கிய தில்லை.
மதிப்புக் கொடுக்க மறுத்ததும் இல்லை
தமிழகச் செல்வம் தக்கபடி திரட்டினர்
எதிர்த்த தில்லை. இத்தமிழகத்தின்

கண்ணிகர் ஒருமகள்—ஒரு நாள் கன்னடம்
சென்று புகழைச் சேர்த்ததை அவர்கள்
பொறுக்க வில்லை. நாம் இதைப் பொறுப்பதா?

கன்னடர் புரிந்த இந்தக் குற்றம்
சின்ன தென்று செப்புதற் கில்லை.
அவர்கள் தமிழரைப் போருக் கழைத்தனர்.
அவர்கள் தமிழைத் தாழ்வு படுத்தினர்
இந்நாள் அவர்களின் இச்செய் லுக்குக்
காரணம் எதுவெனக் கருத வேண்டும்,
தமிழர்கள் தமிழகம் பிரிதல் வேண்டும்
என்று கூறு கின்றனர். எனவே
தமிழக அண்டைப் பகுதிகள் தம்பால்
நண்பு கொள்வதை நாடினர் தமிழர்:
இன்றைய ஆட்சியாளர் இதனை
வெட்ட நினைப்பதில் வியப்பே இல்லை.
கன்னடர் இன்று காட்டிய கையிருப்பு
ஆட்சியாளரின் தூண்டலின் விளைவே.
நாமிதை விட்டு வைத்தால் நல்லதா?

கன்னடர் பணிவு காட்டும் வரைக்கும்
முளட்டுக் அறப்போர்! தமிழே
ஆளட்டும் நாவலந் தீவணத் தையுமே!

வரிசை கெட்ட உருசிய நாடு

உருசிய நாட்டில் ஒரு தொழிலாளி
பொதுவுடை மைத்தாள் ஒன்றில் புகல்வான்:
உருசிய நுண்ணுணர் வுடையவர் இந்நாள்
எழில்நிலவு நோக்கி ஏவு கணைகள்
ஏவு கின்றதால் என்னைப் போன்ற
ஏழைகட்கு என்ன கிடைக்கக் கூடும்
என்றான் உருசியில் ஏழைகள் இல்லை
என்று கூறும் இழிந்த அறிவினர்
இதனை எண்ணி அடங்க வேண்டும்.

மேலும் அன்னவன் விளம்புகின்றான்:
வீட்டு வசதியை ஏவுகணை கூட்டுமா?
உருசிய நாட்டில் உள்ள மக்கள்
மச்சு வீட்டுக்கு வெளவால் அடிப்பதை
எச்சில் இலைகள் அறிய வேண்டும்

அணிபெற இன்னும் அவன் சொல்கின்றான்:
பணிமனைப் பெண்களின் பாதுகாப்பிற்கும்

கண்ணிகர் ஒருமகள்—ஒரு நாள் கன்னடம்
சென்று புகழைச் சேர்த்ததை அவர்கள்
பொறுக்க வில்லை. நாம் இதைப் பொறுப்பதா?

கன்னடர் புரிந்த இந்தக் குற்றம்
சின்ன தென்று செப்புதற் கில்லை.
அவர்கள் தமிழரைப் போருக் கழைத்தனர்.
அவர்கள் தமிழைத் தாழ்வு படுத்தினர்
இந்நாள் அவர்களின் இச்செய் லுக்குக்
காரணம் எதுவெனக் கருத வேண்டும்,
தமிழர்கள் தமிழகம் பிரிதல் வேண்டும்
என்று கூறு சின்றனர். எனவே
தமிழக அண்டைப் பகுதிகள் தம்பால்
நண்பு கொள்வதை நாடினர் தமிழர்:
இன்றைய ஆட்சியாளர் இதனை
வெட்ட நினைப்பதில் வியப்பே இல்லை.
கன்னடர் இன்று காட்டிய கையிருப்பு
ஆட்சியாளரின் தூண்டலின் விளைவே.
நாமிதை விட்டு வைத்தால் நல்லதா?

கன்னடர் பணிவு காட்டும் வரைக்கும்
முளட்டுக் அறப்போர்! தமிழே
ஆளட்டும் நாவலந் தீவனைத் தையுமே!

வரிசை கெட்ட உருசிய நாடு

உருசிய நாட்டில் ஒரு தொழிலாளி
பொதுவுடை மைத்தாள் ஒன்றில் புகல்வான்:
உருசிய நுண்ணுணர் வுடையவர் இந்நாள்
எழில்நிலவு நோக்கி ஏவு கணைகள்
ஏவு சின்றதால் என்னைப் போன்ற
ஏழைகட்கு என்ன கிடைக்கக் கூடும்
என்றான் உருசியில் ஏழைகள் இல்லை
என்று கூறும் இழிந்த அறிவினர்
இதனை எண்ணி அடங்க வேண்டும்.

மேலும் அன்னவன் விளம்புகின்றான்:
வீட்டு வசதியை ஏவுகணை கூட்டுமா?
உருசிய நாட்டில் உள்ள மக்கள்
மச்ச வீட்டுக்கு வெளவால் அடிப்பதை
எச்சில் இலைகள் அறிய வேண்டும்

அணிபெற இன்னும் அவன் சொல்கின்றான்:
பணிமனைப் பெண்களின் பாதுகாப்பிற்கும்

பறக்கும் நிலவு பண்ணிய தென்ன?
என்று நன்றாய்க் கேட்டான் எளியவன்!
உருசிய நாட்டில் உள்ள பெண் கட்டுத்
திருமணம் தேவை இல்லை என்று
கூறிய அவர்களைக் குச்சுக் காரிகள்
ஆக்க ஆடவர் அலையும் கொடுமையை
ஆதரிக்கும் அழகிய தோல்கள்
ஈது கண்டு திருத்தம் எய்துக!

அந்த ஏழை மேலும் அலறினான்:

இந்த நாட்டில் இன்றி அமையாப்
பொருள்கள் எல்லாம் போதிய அளவில்
இல்லா தாளில் குருசேவ் விளம்பர
நாடகம் ஆடுவது நல்லது தானா?
கேடுசெய் யாதா என்று கேட்டான்
ரஷ்யத் தலைவர் சிஷ்யர் உணர்க!

அவனே மேலும் அறிவுறுத்துவான்:
ஏவுகணை ஒன்றை இயற்று தற்குச்
செலவிடும் பெருந்தொகை இருந்தால்
உலவும் ஏழை மக்களுக் குதவுமே.

உருசியாவிலும் இந்தியாவிலும்

தாளரிய அரிவாளாம் அந்த உருசியாவில்
தலையரியும் அரிவாளாம் இந்த இந்தியாவில்! (தாளரிய)

ஆளும் தொழிலாளி சுத்தி
அங்கே இரும் படிக்கும்;
நீளச் சுத்தி இங் கெல்லாம்
புறர் பெட்டியை உடைக்கும்! (தாளரிய)

அத்த னையும் பொது வுடைமை
அங் கெல்லாம்! இங்கே?—ஏ
ழைத் தொழிலாளிக்கு வரும்
இரண்டில் ஒன்று பங்கே! (தாளரிய)

ஒருவன் மனைவி மற்றவனை
உவப்ப தங்கே தப்பே—பெருத்
திருக்கும் தலைவன் மனையை இங்கே
இருவர் உவத்தல் கற்பே! (தாளரிய)

ஆன மட்டும் அங் கெல்லாம்
அறம் செயலே கருமம்!

சீனாவுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தல்
இந்த நாட்டின் தருமம்!

(தாளரிய)

அங்கெல்லாம் ஒருவன் தொண்டு
மற்றவனின் பொருட்டே—கேள்
இங்கெல்லாம் பொதுத் தொண்டோ
இரும்பு, சிமிட்டி தருட்டே!

(தாளரிய)

பெண்கள் காமம் கழிக்கும் கலையமா?

பெண்கள் பற்றி நீபேசும்
பேச்செல்லாம் முடை வீசும்

எண்ணங் கெட்ட உருசியனே?
ஏதுங்கெட்ட உருசியனே!

(பெண்கள் பற்றி)

காமம் கழிக்கும் கலையம் என்றாய்
காதற் பெண்கள்! நிலை மறந்தாய்!
தாய்மை என்னும் பண்பு கொன்றாய்!
தலை கொழுத்தே கெடு கின்றாய்!

(பெண்கள் பற்றி)

ஒருவனுக் கொருத்தி வேண்டும்;
ஒருத்திக் கொருவன் வேண்டும்;
இருவர் தாமும் ஒன்றுபட்டே
இன்பத்தை அடையவேண்டும்.

(பெண்கள் பற்றி)

ஆடவன் தனி இருத்தல்;
அது, தான் தனை வருத்தல்!
பேடை அன்னம் இணைபிரிதம்
பெற்றஉயிர் பிரிதல் அன்றோ?

(பெண்கள் பற்றி)

மணவாழ்க்கை வேண்டாம் என்றாய்
மாட்டுவாழ்க்கை வேண்டும் என்றாய்
கணந்தோறும் இருட்டறைக்குக்
கட்டுசோறு கட்டுகின்றாய்.

(பெண்கள் பற்றி)

ஆளவந்தீர் அழிகின்றீர்:

அழிகின்றீர் அழிகின்றீர் அழிக்க ஒண்ணாத்
திராவிடத்தை அழிக்க எண்ணி
அழிகின்றீர்! ஆளவந்தீர் அழிக்கின்றீர் ஆளுகின்ற
அறிவே இன்றி

அழிகின்றீர்! நல்லொழுக்கம் அணுவளவும் இல்லாமே!
அறங்காணமே

அழிகின்றீர்! மக்களிலே அவர் பகைவர் இவர் நமர் என்
றழிகின்றீரே!

அழிகின்றீர்! அழியாத அன்பு நெறி காணாமே
அடாத செய்தே

அழிகின்றீர்! அதிகாரத் திரைமறைவில் தன்னலத்தை
ஆக்கி ஆக்கி

அழிகின்றீர், இப்பெரிய திராவிடத்தின் நன்மையெலாம்
அயலார்க்க காக்கி

அழிகின்றீர் திராவிடத்தை ஆரியருக் காட்படுத்தி
அழிகின்றீரே!

அழிக்கின்றீர் ஆட்சியினை உமக்களித்த இந்நாட்டை
அவமதித்தே

அழிகின்றீர்! உணவளித்தே திராவிடத்தை ஆளாமே
அழிக்க எண்ணி

அழிகின்றீர் உடையளித்தே அனைவர்க்கும் மானத்தைக்
காத்திடாமே

அழிகின்றீர்! ஆளவந்தும் பிறராணைக் காட்பட்டே
அழிகின்றீரே!

அழிகின்றீர் தனக்கொன்றும் பிறர்க்கொன்றுமாய்நடக்கும்
அழி நினைப்பால்

அழிகின்றீர் ஆட்சிநிலை அடைந்தபின்னர் புதுமனிதர்
ஆக மாறி

அழிகின்றீர்! நம் கட்சி அவர்கட்சி இவர் எனவே
அறம்பிழைத்தே

அழிகின்றீர்! திராவிடர் நாம் எனும் உணர்வே இல்லாமல்
அழிகின்றீரே!

அழிகின்றீர் தொழிலாளர் அடிவயிற்றுச் சுடு நெருப்பை
அவித்தலின்றி

அழிகின்றீர்! சாதிமதம் அடிமுட்டாள் வழக்கத்தை
அகற்றலின்றி

அழிகின்றீர்! செல்வநிலை அனைவர்க்கும் பொதுவென்னும்
அறிவேயின்றி

அழிகின்றீர் அழியாத வழியிருக்க அழிநிலை கொண்
டழிகின்றீரே!

இராஜாஜி கவர்னர் ஜெனரல்

இராஜாஜி யவர்கள் இப்பெரு நாவலந்
திவுக்குக் கவர்னர் ஜெனர லானார்.

முன்னாள் சென்னை முதலமைச்சராகி
இன்னல் குழந்தார் இந்தியைக் கிளப்பியே!
தம் எதிர்க் கட்சித் தலைவரைச் சிறையில்
தள்ளினார். அறத்தைத் தள்ளினார். அதனால்
அவரின் அமைச்சுப் பட்டமும் அகன்றது.

கவர்னர் ஜெனரல் கருத வேண்டும்
எவர்க்கும் கவர்னராய் இருக்க வேண்டும்
ஓர நடத்தை தீர வேண்டும்.

கவர்னர் ஜெனரலால் கல்கி கூட்டம்
எவற்றையும் அடைந்திட எண்ணமிட்டுக்
குதிப்பதை என்னென்று கூறுவ திங்கே?
வரப் போகின்றார் இராஜாஜி கவர்னராய்
என்ற சொல் கேட்ட இங்குள்ள பார்ப்பனர்
“தர்பைக் கைகளால் கத்தி தூக்குவோம்.”
அரபியில் யூதர்போல் ஆலோம் நாங்கள்
என்று குதிப்பதை யாரும் அறிவர்
தர்ப்பைக் கையால் கத்தி தூக்கட்டும்
கத்தியால் என்செயக் கருதுகின்றார்
என்பதை இங்குப் பண்ண வேண்டாம்.
பார்ப்பனர் குதிப்புக்குக் காரணம் கவர்னர்
பார்ப்பனர் என்றுதான் பகர வேண்டும்
இராஜாஜி அவர்கள் இவற்றுக்கெல்லாம்
இடந்தரா திருப்பார் என்றெண்ணுகின்றேன்

சாதி மதத்தை தவிர்ப்பதே அறம்!
அவற்றைப் பெருக்குதல் அறமே அல்ல.

இத்தமிழ் நாட்டின் இராஜாஜிக்கு
நன்னிலை வாய்த்தது நமக்கெல்லாம் பெருமை
என்று சில்லோர் இயம்பினார் இங்கே,
தமிழ்நாட்டுப் பற்றுத் தமிழர்க்குண்டு
பார்ப்பனர்க் கந்தப் பற்றே இராது.
தன்கையிற் கிடைத்ததைத் தன்னண்டையிலோர்
தமிழனுக்குத் தரவே எண்ணிடான்.
இமயத் தருகில் இருப்பினும் தேடிப்
பார்ப்பனுக்கே படைப்பான் அன்றோ?

திராவிடர் கண்கள் திறந்திருக் கட்டும்
சரேலெனப் பாய்வார் இராஜாஜி
ஒரே உளம் கொள்க உள்ள திராவிடரே!

முற்போக்குப் பார்ப்பனர் மாநாடு

இதுவரை வாளேந்தாச் சோதாக்கள்

சென்னைமா வட்டம் சேர் முற்போக்குப்
பார்ப்பனர் மாநாடு பகர் மேழுதல் நாள்
இரண்டாவதாக இரகிக ரஞ்சனி
சபாவில், கே எஸ். ராமசாமி
சாத்திரி என்பவர் தலைமையில் நடந்ததாம்
வேதபா ராயணம் விளைத்தாராம் முதல்
இந்திய யூனியன் கொடியேற்றினார் பின்!

எம். எஸ். சுப்பிரமணியன் என்பவர்
அம்மா நாட்டுக் கழிகோ லுகையில்
“தர்ப்பைகொள் கையால் வாளும் தாங்குவோம்”
என்றார்—பார்ப்பனர் இதுவரை வாளினைத்
தொட்டறி யாத சோதா மக்களா?
இனிமேல் இவர், வான் ஏந்துவா ராயின்
காந்தியைக் கண்டு கைகள் கூப்பி
ஏந்து துப்பாக்கியை எடுத்துச் சுட்ட
மானமல்லா வஞ்சகச் செயல் இனி
யேனும் செய்யா திருப்பரோ இவர்கள்?

ஆண்டவன் உயர்வு தாழ்வுண் டாக்கினான்
சுண்டதை மாற்றுதல் இயலா தென்று
எம்எஸ் சுப்பிர மணியன் இயம்பினார்.
உயர்வு தாழ்வுகள் உண்டாக்கிய ஓர்
ஆண்டவன் அழிந்து போனான்; இன்று
எல்லோரும் நிகர் என்பதை மறுத்துச்
சொல்லுவார் முகத்தில் தூஎன உமிழும்
மக்களாட்சி வலுத்திருப்பதனால்
எக்களித்தல் இயலாது பார்ப்பார்க்கு:

மாநாட்டுக் கன்வீனர் மணிஎனும் ஓர் ஆள்
“அவசியம் நேர்ந்தால் அரேபியாவில்
யூதர்கள் அரேபியர் மீது தொடங்கிய
வேலையைத் திராவிடர் மீது தொடங்குவோம்”
என்று கூறினாராம் நன்று! நன்று!

குருதி வெறிகொண்டு திரியும் நாய்களை
அடித்துப் போடும் அலுவலைத் திராவிடர்
எடுத்துக் கொள்ளக் கூடும்
தடுத்துக் கொள்ள முடியுமா பிறர்க்கே?

செய்தித்தாள் ஆசிரியர் கூட்டம்

சீ. பீ. க்குப் புகழ்மாலை ஏன்?

ஏடு நடத்துகின்ற ஆசிரியர் என்று சிலர் கூடினார்; சீ. பீயைக் கொண்டாடி ஆர்ப்பரித்தார். பார்ப்பனனைப் பார்ப்பனர்கள் பாராட்டிப் பேசியதை ஆர்ப்பாட்டம் என்றே அறைவதிலே என்ன பயன்? “ஏனிந்தச் சீ. பீயை இந்நாள் திடீரென்று வானம் அளாவத்தம் வாயற் புகழ்கின்றார்” என்பதை அல்லவா எண்ணுதல் வேண்டும் நாம் வன்மனத்து ராஜாஜி வைசிராய் அவ்விடத்தில் இவ்விடத்தில் ஏற்றுவதை ஓர்பார்ப்பான் வேண்டுமே. வேலையின்றி வாழ விடலாமோ சீ. பீயை மூலையிலே தூங்காமல் முன்னே இழுத்துவைத்து மக்க ளிடம்பசுட்டி வைத்தல் நலமன்றோ? தக்கஓர் ஓமந்தூர் காமராஜ் தம்மை

ஒழித்துப்பின் சீ. பீயை ஊராள வைத்தால் செழிப்படைய லாமன்றோ பார்ப்பார் திருக்கூட்டம்? வைத்திய நாதன்கள் வாய்ப்பற்றுப் போனார்கள் கைத்திறமை அத்தனையும் காட்டி அலுத்தார்கள் அன்னாரின் குழ்ச்சிகள் அம்பலமே! மேலும்வர் மின்னியமேற் போர்வை கிழிந்ததினி வேகாது. நாட்டிலினிச் சீ. பீயை நல்லவர் என்பார்கள் கூட்டத்தில் சீ. பீயைக் குற்றமிலார் என்பார்கள், ஏடெல்லாம் சீ. பீயை ஏற்றவரே என்றுரைக்கும் வீடெல்லாம் சீ. பீயை மேன்மை புரிவார்கள் வல்லவர் என்று வழுத்துவார் பார்ப்பனர்கள் எல்லாம் சீ. பீதான் அவர்க்கு.

தூத்துக்குடி திராவிடர் மாநாடு

மெய்ம்மை விளங்கியது தூத்துக்குடியில்—எங்கள் மேன்மை விளங்கியது தூத்துக்குடியில். பொய்ம்மை கவிழ்ந்ததுண்டு தூத்துக்குடியில்—பிறர் புரட்டு விளங்கியது தூத்துக்குடியில். எம்மை விரும்பவில்லை நாட்டிலுள்ளவர்—என்ற ஏமாற்றுத் தொலைந்தது தூத்துக்குடியில். செம்மை அடைந்தனர் திராவிடமக்கள்—என்னும் செய்தி புலப்பட்டது தூத்துக்குடியில்.

நூறாயிரக் கணக்கில் தூத்துக்குடியில்—தங்கள் நோக்கம் வெளிப்படுத்த வந்து குவிந்தார்:

ஆறாயிர மகளிர் வந்து நிறைந்தார்—தங்கள்
அன்புத் திராவிடத்தை மீட்கும் நினைவால்,
நீறாகிப் போனதுண்டு பகையுள் ந்தான்—மிக
நீளக் கிடக்கும்நம் திராவிடத்திலே.
வேறேது திராவிடர் கழகமல்லால்—என்ற
மெய்ம்மை விளங்கியது தூத்துக்குடியில்.

இன்பத் திராவிடமும், ஆளும் பொறுப்பும்—எவையும்
எமக்கே எனும் இறுதி முரசறைந்தோம்.
வன்பு மிகு பகையை எங்கள் கழகம்—வெளியில்
வாடா என்றழைத்தது தூத்துக்குடியில்
அன்பும் உடற்சதையும் எங்களுயிரும்—எங்கள்
இருப்பும் இறப்பும் இத்திராவிடமடா—எனில்
உன்போல நாடோடி நாங்களில்லையே—என
வகையினுக் குரைத்தது தூத்துக்குடியில்.

ஆட்சி உடையசில திராவிடர்பால்—மெல்ல
அணுகிக் கழகத்தவர் தம்மிற் சிலரை
வாட்டி மகிழ்ந்துவரும் பகைநரிபின்—வஞ்ச
வாலறுந்து போகுமென்று தூத்துக்குடியில்
காட்டினர் திராவிடர் கழகத்தவர்—மக்கள்
கடல்ஒன்று முழங்கிற்றுத் தூத்துக்குடியில்!
நாட்டினில் ஆதரவு கழகத்துக்கே—என்று
நடுங்கிற்றுப் பகைப்புலம் தூத்துக்குடியில்.

கோட்சே கூட்டத்தின் கூற்றுக்கு மாறு

சூன்மாதம் பதினமூன்றில் இளைஞர் சங்கத்
தொடக்கத்தில் சுப்பாராவ் தலைமைப் பேச்சில்
“நான் சொல்வேன் சாதிஎனும் பாகு பாடு
தவிர்த்தெவர்க்கும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று
மேன்மையுறு நேருரைத்தான்” என்று நன்றாய்
விளம்பிடுவார் ஏனென்றால் நேரு பார்ப்பார்!
ஊன் நலங்கா துழைக்காமல் தம்மினத்தார்
உயர்நிலையை எய்திவிட்ட தறியார் அன்னார்.

ஏமாற்றப் பட்டுள்ள ஏழை மக்கள்
இனியேனும் தலைதூக்க விட்டு விட்டால்
தீமையன்றோ தம்கோட்சே கூட்டத் திற்கே?
நேரு சொல்வார் செவ்வையாய்ச் சொல்லுவாரே!
தூய்மையுறு திராவிடர்கள் விழித்துக் கொண்டார்
பார்ப்பனர் சொன்னபடி இந்தச் சர்க்கார்
தாமடங்க வேண்டுமோ! ஆண்மை யுண்டேல்
அசைக்கட்டும் திராவிடரை இச்சர்க்காரே!

சுப்பாராவ் மேலும் அம் மாநாட்டின் கண்
சொல்லு கின்றான் "வேற்றுமைகளை மறந்தே
இப்பெரிய சமூகத்தை நாம் ஒன் றாக்க
முயற்சித்து வருகின்றோம்" என்பதாக!
சுப்பாராவ் என்னும்கோட்சே கூட்டத்தார்
சொல்வது போல் முயலுவது மெய்ம்மை தானா?
எப்போதா கிலும் நினைத்த தேனு முண்டா?
எரிநெஞ்சைக் குளிர் மொழியார் மறைக்கின்றாரா?

சாதிகளை மறந்துவிட வேண்டாம் என்று
சென்னைவாழ் சர்க்காரே சொல்வதாக
ஓதுகின்றார் சுப்பாராவ், அது வெறும் பொய்
சாதியினை ஒழிப்பாரோ காந்தி என்று
தாது கலங்கிய கோட்சே கூட்டம் அந்தத்
தக்காணைக் கொன்றுதான் மெய்ம்மையாகும்.
சாதியினால் வாழ்வதெனும் கொள்கை இந்தச்
சர்க்காரு கில்லை! சுப்பா ராவுக்குண்டு!

கல்வி அமைச்சர்க்கு

கட்டாயப் படிப்புக்குப் பணத்தைச் செலவு செய்தாயிற்று.
ஆனால் வாயால் இந்தி கட்டாயமில்லை என்பதா?

இந்தியினைக் கட்டாயம் இல்லை என்றீர்
இருக்கின்ற பார்ப்பனர்கள் உமை எதிர்த்தார்.
இந்திமொழி கட்டாயம் என்றீர், பின்னர்
இப்போதோ கட்டாயம் இல்லை என்று
தந்திரத்தைக் காட்டுகின்றீர்! இந்திக் கன்றோ
தமிழர்களின் பெரும் பொருளைச் செலவு செய்தீர்!
பொந்திலுறும் வடமொழிக்கே அன்றோ நீவிர்
பொருளையெலாம் செலவிட்டீர்! என்ன நோக்கம்?

கட்டாயப் படிப்புக்குத் தேவை யான
சுணிசமுள தொகையினையும் தொலைத்தீர்; இந்தி
கட்டாய மில்லைஎன வாயாற் சொன்னீர்.
கனிதமிழை எல்லார்க்கும் தமிழகத்தில்
கட்டாயம் கற்கஐந் தாண்டின் திட்டம்
கடிதிலிலே அமைத்திட்டால் தொல்லை யுண்டா?
விட்டுவைப்போம் இந்தியினைத், தேவையுள்ளோர்
வீட்டிலிலே படியாரோ அவ்வரைக்கும்?

என்னமுழு கிப்போகும் இந்தி தன்னை
எடுத்துவிட்டால்? ஒப்பாத இந்தி தன்னை
வன்மையுடன் எதிர்ப்போர்கள் சிலரே என்றீர்.
மறந்தீரா? கண்ணிலையா? வாய்க் கொழுப்பா?

1942

சின்னமதி யா? உள்ள அதிகா ரத்தின்
திமிர் தானா? அவினாசி லிங்கத் தாரே
இன்றைக்கோ உம்வீட்டுப் பண்ணையாளும்
இந்திஎதிர்ப் பார்க்க்கி என்றுணர்வீர்.

கிழிந்த விண்ணப்பம்

அவன்கட்சி தோற்பதற்கும் என்கட்சி வெல்வதற்கும்
அரசே! நீவிர்
தவணையின்றித் தமிழர்க்கு நன்மைஎலாம் செய்க என்று
தமிழன் கேட்டான்
எவன்கட்சி தோற்றாலும் எவன் கட்சி வென்றாலும்
கவலை இல்லை!
நவில 'பார்ப்பார்' நம்மைகெடக் கூடாதென்றே அரசன்
நாட்ட லானான்.

அவன்வென்றால் தமிழர்க்கும் அரசர்க்கும் தீமையே
ஆகும்! முன்னர்
அவன் ஆண்டான் தமிழரெலாம் அல்லலுற்றார் ஆதலினால்
வெறுத்தொழித்தார்.
அவன்வென்றால் தமிழ்சாகும் தமிழரெங்கே? எனத் தமிழன்
அழுதல் கேட்டே
'அவன்' என்றால் யார் என்று மன்னர்கேட் கத்தமிழன்
அறிவிக் கின்றான்:

ஆச்சாரி தான்கெட்ட ஆச்சாரி தான் தமிழர்
அழிவை நாடும்
ஆச்சாரி தான்எனவே ஆச்சாரி மேற்பழியை
அடுக்க லானான்;
ஆச்சாரி ஆச்சாரியே அவர் மேல் அடைமொழிக்குப்
பொருளே இல்லை.
ஆச்சாரி வெற்றிஎன் வெற்றிஎன் நால்புணால்
ஆசர் தாமே.

எல்லாம் தமிழர் உடைமையே

கருநட இசையும் தமிழர் கண்டதே!
பல்லிசை கட்டும் வடக்குப் பாலிகள்
இழிந்ததம் வடசொற் பெயரை இட்டனர்.

ஏழிசை வடவர் கண்டிலர்; அன்றியும்
யாழிசை அறியார்; குழிலிசை அறியார்;

இனிமை தோன்றப் பாடுதல் அறியார்;
ஆதியே தமிழர் அறிந்தவர் இவைகள்,
ஆரிய மறையில் அமைந்த தொன்று
சாமம் பெயரால் சாற்றும் முறையைக்
கேட்டறியாத நாட்டு மக்கள்
கோயிலின் தேர்விழாக் கூட்ட நடுவில்
தவளைகத் துவதையும், நாய்குறைப் பதையும்
கேட்டுக் காது கிழிபட் டிருப்பார்;
அதுதான் அவர் இசை; சாம வேதம்!

ஓவியம் தமிழர் உளத்தின் வளர்ச்சியே!
ஆரியர் ஓவியம் அறியார்! மற்றும்
தச்சம் முதன்முதல் தமிழன் கண்டதே!
படமயில் ஆடும்; பார்த்த ஓவியன்
நட அர சென்று வரைந்து நல்குவான்;
நல்கிய அதற்குப் புல்லுடைப் பார்ப்பான்
அதுதான் கடவுள் அதற்குயிர் தருவேன்
என்பான்; தமிழனும் ஆம் ஆம் என்பான்.

மருந்து தருவோர் மருத்துவம் என்பதும்
இருந்து பார்ப்பான் இங்குக் கற்றதே
இன்னும் ஒன்றையும் இயம்புவேன் கேட்க,
வேட்டி யைக்கீழ்ப் பாய்ச்சிக் கட்டுகை
அதுவும் பார்ப்பானுக் கமைந்த வழக்கம்,
வேண்டாம் என்று விளம்புவான் ஒரு பயல்.
வேட்டி, சட்டை, காசு. மெய்ப்பை
இவைஎல்லாம் தமிழ்ப்பெயர்! பண்டே கண்டவை!
காற்சட் டைஎன மேற்சட் டைஎன
இப்போ திருப்பவை, அப்போ திருந்தவை;

தமிழன் உடைமையை வடவன் உடைமை என்று
தமிழனே ஆக்கித் தலைகலிழ் கின்றான்;

இந்தாள் தமிழில் இருக்கும் எண்களை
அந்தாள் அரபியர், ஆங்கில மக்கள்
எடுத்தாண் டார்கள்! இதை ஆராய்க!
தமிழில் ஒன்று மில்லை என்றும்.
தமிழில் இலக்கியம் இல்லை என்றும்,
தமிழைத் தொலைக்க வேண்டும் என்றும்,
சூறும் குறுகிய கொள்கை உடையோர்
எல்லாம் வடவர் சொத்தே என்று
சொல்லுவது நாளைய பிணஞ்சொல் லுவதே.

இனாம் ஒழிப்பு

ஜமீன் ஒழிப்பு நல்லதுவாம்
இனாம் ஒழிப்புத் தீயதுவாம்
சட்டம் மன்றில்

அமர்க்களமாம் இதுபற்றி!
வியப்பன்றோ? இனாம்ஒழிப்பை
ஆதரிப்போர்

தமக்குரிய கடமையினைப்
புரிபவர்கள் தம்நாட்டின்
நன்மை காப்போர்!

அமிழ்த்திடுவோம் இனாம்ஒழிப்பை
என்பவர்தார்? எத்தனைபேர்?
அதனைக் கேட்பீர்!

இனாம்ஒழிப்பை மறுப்பவர்கள்
சிறுபான்மைக் கூட்டத்தின்
இனத்தோர் ஆவார்!

இனாம்ஒழிப்பை மறுப்பவர்கள்
இனாம்செத்தால் இனும்வாழ
எண்ணுவோர்கள்!

இனாம்ஒழிப்பை மறுப்பவர்கள்
இனாம்சொத்தால் வாழ்வோர்பால்
இனாம்கொள்வோர்கள்!

இனாம்ஒழிப்பை மறுப்பவர்கள்
அன்றும்இனாம் என்றும்இனாம்
எனலாழ்வேரே!

பொதுவுடைமைக்கு நான் பகைவன்?

பொதுவுடைமைக்குப் பகைவனா? நான்.
பொதுவுடைமைக்காரர் எனக்குப் பகைவரா?
இல்லவே இல்லை; இரண்டும் சரியில்லை.

பாரதி பாட்டில் பற்றிய பொதுவுடைமைத்தீ
என்றன் பாட்டு நெய்யால் வளர்ந்து
கொழுந்துவிட் டெரிந்து தொழிலாளரிடத்தும்
உழைப்பாள ரிடத்தும் உணர்வில் உணர்ச்சியில்
மலர்ந்து படர்ந்ததை மறுப்பவர் யாரே?

சிங்கார வேலர்முதல் சீவா வரையில்
அங்காற் திடுவர்என் பாட்டி னுக்கே.

சுப்பையாவின் தொடர்பும் தோழமையும்
எஸ். ஆர். சுப்பிர மணியம் இணைப்பும் பிணைப்பும்
எப்பொழுதும் எனை லெனினால் ஸ்டாலினால்
புதுமை கொணர்ந்த பொதுமை நாட்டை
மதுத்தமிழாலே மடுக்கும்என் பாட்டு.

இதுஅறி லெனத் தெரிந்த நாள்முதல் புதுவையில்
“சுதந்தரம் சமத்துவம் சகோதரத்துவம்”
மூன்றும் என்னுயிர் உணர்வில் ஊறியவை.
என் பாட்டாலே வளர்ந்த இயக்கம்
தன் பாட்டுக்குத் தப்புத் தாளம்
பின்பாட்டுப் பாடும் பிழைப்புக் கெல்லாம்
என்னை விற்காததால் ஏதும் அறியாத
கொன்னைப் பயல்களைக் கொண்டேசு கின்றனர்.

இவர்கள் யாரென எனக்குத் தெரியும்,
புரட்சியின் பேரால் புரட்டுசெய் பலர்கள்,
தொழிற்சங்கத்தால் தோழர்கள் உழைப்பை
வழிப்பறி செய்யும் வலஇடசாரிகள்.
தாய்மொழிப் பற்றும் தன்இனப் பற்றும்
தாய்நாட்டுப் பற்றும் சற்றும் இலாதவர்,
முடிந்த வரைக்கும் முந்நூல் கொள்கையில்
அடித்தொழு திருக்கும் அடிமைகள்; மார்ச்சு லெனின்
நூல்களை எல்லாம் நுனிப்புல் மேய்ந்து
கால்படித் தமிழால் மேற்படியாரின்
விளக்கெண்ணெய் மொழியால் விளங்காது செய்பவர்

உருசியன் ஒதுக்கும் ஒருகோடிப் பணத்தையும்
வரிசையாய்ப் பகுத்து வாழ்வு நடந்திடும்
பொறிக்கி களாகப் போனதினாலே
குறிக்கோள் உயர்ந்த பொதுமைக் கொள்கை
வெறிச்சென்று போனது; வெற்றியில் தாழ்ந்தது,
பாட்டாளிகளின் கூட்டம் குறைந்தது,
மூட்டிய போர்க்குணம் முடம்கொண் டழிந்தது.
கண்டிதனைக் கழறுவதாலே அறிவிலா
முண்டங்கள்ளனை முழுக்க முழுக்கப்
பொதுவுடைமைக் கெதிரி என்று முழக்குவர்.

உண்மையைப் பற்றி ஒருவன் உரத்துப்
பேசும் போதும் எழுதும் போதும்
பொறுப்புணர்ச்சி வெறுப்புணர்ச்சியைக்
காட்டுவதுதானே கடமை; இல்லையேல்
நாட்டில் விளைவது நலிவும் கேடுமே!
நக்கிப் பொறிக்கிகள் நன்றி மறப்பதில்
அக்கறை கொள்ளாது அன்புடை உலகே!

சம்பத்து முயற்சி

தெம்பிலாத் தில்லு முல்லுக் கழகம்
சம்பத்தால் இனிக்தலை தூக்கிடுமா?
இந்தியை வடவர் செந்தமிழ் நாட்டில்
குந்தி இருக்கக் கொடுஞ்செயல் தொடங்கினர்

மொழிவழி மாநிலம் ஆக்கி, மொழிவளர்
மாநிலம் அனைத்தையும் மகிழ வைப்பதால்
நாவலந் தீவுக்கு நன்மையாகும்.
ஏவலராக்கி மாநிலத் தாரைச்
சுரண்ட நினைப்பவன் தாய்மை சுற்ற தன்
வின மொழி பரப்ப எண்ணி அழிவான்:

செந்தமிழ்ப் பற்றும் செந்தமிழ் மக்களும்
பிரிக்க முடியா ஒன்று! பிரிப்பவன்
இருக்க முடியாக் கல்லறை இருப்பே.
இந்தி இங்கு வருவதைத் தடுப்பது
செந்தமிழ் மக்களின் சிறந்த கடமை!
சம்பத் தினை உணர்ந்தது சரியே
ஆயினும் அதனை அன்பிலாரி டத்தில்
இயம்பி அவரிடம் இந்தி எதிர்ப்பை
எதிர்பார்த்த திடுவது சரியா? அன்று!

காசறை கட்டு கின்றவர்
பாசறை காண்பர் என்பது பசப்பே!

கற்பனை உலகில்

தெருபக்கக் கூண்டறையில் இருந்தேன் மேஜை
சிறியதொரு நாற்காலி, தவிர மற்றும்
இருந்த இடம் நிறையமிது பழந்தாள், பெட்டி
எண்ணற்ற சிறுசாமான் கூட்டம்! காற்று
வருவதற்கு ஜன்னல் உண்டு சிறியதாக
மாலை, மணி ஐந்திருக்கும் தனியாய்க் குந்தி
ஒருதடவை வெளியினிலே பார்த்தேன் அங்கே
ஒரு பழைய நினைப்பு வந்து சேர்ந்தது என்பால்!

நெஞ்சத்தில் அவள் வந்தாள்; கடைக்கண் ணால் என்
நிலைமைதனை மாற்றிவிட்டாள்; சிரித்தாள் பின்னர்
கஞ்சமலர் முகத்தினையே திரும்பிக், கோபம்
காட்டினாள்! பூமலர்ந்த கூந்தல் தன்னில்
மிஞ்சும் எழில் காட்டினாள்! அவள் தன்கோபம்
மிக லாபம் விளைத்ததன்றே என்ற னுக்கே!
'அஞ்சுகமே வா' என்று கெஞ்சி னேன்நான்
அசைந்தாடிச் சைப்புறத்தில் வந்து சாய்ந்தாள்.

இவ்வுலகம் ஏகாந்தத் தின்வி ரோதி!

இதோபார் ஏ! பிச்சை என்று ஒருத்தி வந்தாள்.
திவ்வியமாம் ஒருசேதி என்று சொல்லித்

தெருநண்பர் வருவார்கள் உயிரை வாங்க!
'வவ்வவ்'வென றொருகிழவி வகுவாள், உன்றன்
மணநாளில் என்னை அழை என்று சொல்வாள்!
ஒவ்வொன்றா?—என்செயலாம்! நீயும் நானும்
உயர்வானில் ஏறிடுவோம் 'பறப்பாய்' என்றேன்.

மல்லிகையின் அரும்புபோல் அலகும், நல்ல
மாணிக்கக் காலும், மணிவிழியும் பால்போல்
துல்லியவெண் சிறகும் உற்ற வெண்பு நாவாய்த்
துலங்கினாள் நானும் ஆண் புறாலாய்ப் போனேன்
அல்லலற்ற வாள்வெளியில் இருவர் நாங்கள்,
அநாயாச முத்தங்கள்; கணக்கே இல்லை;
இல்லையென்று சொல்லாமல் இதழ்கள் மாற்றி
இறுத்தெடுத்த அமுதமுன்போம்; இன்னும் போவோம்.

பொன்னனைத்துக் கதிர்பாயும் முகிலிற் பட்டுப்
புறஞ்சிதறும் கோடிவண்ண மணிக்குலம்போல்
மின்னும் மணிக்குவியலெல்லாம் மேகம் மாய்த்து
விரிக்கும் இருள்! இருள்வானம் ஒளிவான் ஆங்கே
சென்னியை என சென்னியுடன் சேர்த்தாள் ஆங்கே
சிறகினோடு சிறகுதனைப் பின்னிக் கொண்டே
என்னை அறி யேன்! தன்னை அறியாள்! பின்னர்
இமைதிறந்தோம் ஆகாய வாணி வீட்டில்!

பாரத நாட்டாரடி நாம்வா என்றேன்,
பழஞ்சாமான் சிறுமேஜைக் கூண்டறைக்குள்
ஓரண்டை நாற்காலி தன்னில் முன்போல்
உட்கார்ந்த படியிருந்தேன் பின்னும் உள்ளம்
நேர்ஓடிப் பறக்காமல் பெண்டு, பிள்ளை
நெடியபல தொந்தரைகள், நியதி இன்றிப்
பாராளும் தலைவர்களின் செய்கை எல்லாம்
பதட்டமுடன் என்மனத்திற் பாய்ந்த தன்றே.

வேங்கைக் குகையில்

எடுப்பு

நீள் வையம் எதிர்த்திடினும்—அஞ்சுதல் இல்லாத்
தோள்வாய்ந்த மூவேந்தர்—சீர் ஆட்சி

தொடுப்பு

நாள் என்ற கடல் வெள்ளம் தான் கொண்டுபோனதே
தோள் வாய்ந்த பெருந்தீயர் வரலால் இருளானதே

முடிப்பு

யாவரும் ஒன்றே எனவாழ்ந்தோமே நாங்கள்
இனம் சாதி மதவெறி அலங்கோலம்
மேவி வீழ்ச்சி நிலை அடையவும் ஆனதே
வேங்கைக் குகைக்குள் நரிவாழ்ந்த திடவும் ஆனதே.

எது இசை

தமிழ் பாடல் முறையா நாட்டிலே கண்

வாயை மூட்டல் முறையா?

எதுமுறை சொல்க மனமே!

தமிழ்பே சுவார்க்குத் தீந்தமிழினிதோ?
தாங்களறியாத பிறமொழி பாடுதல் இனிதோ?
மொழிபொருள் மிகநன்றாய்க் காட்டுதல் கவியா—தம்
விழியல் உதடு காணக் காட்டல் கவியா?
பிழைபட நிந்தனை பட நடப்பது நலமா?
பெருமை ஓங்குமாறு தமிழைப் போற்றுதல் நலமா?

வாய்மை முரசு!

மனிதன் உண்பான்; மற்றவும் உண்பன்!
மற்றவை உறங்கும்! மனிதனும் உறங்குவான்!
இன்புறும் பிறஉயிர்! இவனும் ஆங்கனே!
துன்புறுவான் இவன்! துன்புறும் பிறவன்!
மனிதன் அறிபவன்! மற்றவும் அறிவன்
மனிதனுக்கு, மற்ற உயிர்கட்குக்
குறிகள் உண்டு! நெறிகள் உண்டு,

மனிதன் ஏன் நிலத்தில் வாய்த்த உயிர்களில்
“இனியோன்” “சிறந்தோன்” எனப்படுகின்றான்?
முளைத்த விலங்கு முதற்கள் ளான்வரை—
உள்ள உயிர்கட் இல்லாத தென்ன?
மனித னிடத்தில் வாய்த்த சிறப்பெது?

கேளீர். அதனைக் கேளீர், கேளீரே:
“உள்ளம் கண்டதை உள்ளவர்க் குரைத்தல்”
என்பது, மனித னிடத்தில் தானுண்டு!
பிற உயிர்களிடம் பிரசாரம் செய்யும்

தனி ஒரு மேன்மை சற்றும் இல்லை;
இம்மிகுட இல்லை என்றறிக!

உள்ளங் கண்டதை உலகுக் குரைத்தல்
மற்றவற் றினின்று மனிதனைப் பிரிப்பது;
மனித னுக்கு மாண்பு தருவது!
அஞ்சியோ பிறர்பால் ஆவது கருதியோ
வயிற்று தன்னை வளர்க்க எண்ணியோ,
பெற்றதன் கொள்கையைப் பிறர்க்கென மாற்றுவோன்
உற்ற துரைக்கும் ஒழுக்கம் தீர்ந்தவன்
தாழ்ந்த சுள்ளானில் தாழ்ந்தவ னாவான்.

மனித ருள்ளும் மனிதத் தன்மை
“கொள்கை” என்று கூறுவர் அறிஞர்.
கொள்கையை விடைக்குக் கொடுக்கும் மனிதன்
மனித ருள்வாய்த்த மனித விலங்கு!
நெஞ்சை ஒளித்துப் பேசுதல்
வஞ்ச மன்றோ மாநிலத் திரே!

தமிழர் அறிக்கை

கட்டாயத் தமிழ்க்கல்விக் கழகம் யாண்டும்
கவினுறவே தமிழ்நாட்டில் நிறுவ வேண்டும்
தட்டாமே அரசியலின் துறைகள் யாவும்
தமிழ்ப்பேச்சால் தமிழ்எழுத்தால் நடத்தல் வேண்டும்.

பட்டோம் இந்நாள் வரைக்கும்! தமிழர் ஒன்று
பட்டவுள்ளம் விடுத்திட்ட அறிக்கை இஃது
கொட்டினோம் தமிழ்முரசு! நாட்டை ஆள்வோர்
குறை முடிக்க! இல்லையெனில் புரட்சி தோன்றும்.

தமிழ்நாட்டில் துறைதோறும் தமிழருக்கே
தலைமைஇருந் திடவேண்டும் தமிழ் நாட்டில்
தமிழர்களாற் குழு அமைத்துச் சட்டதிட்டம்
தமக்கான முறையினிலே அமைக்கச் சொல்லி

அமைத்தபடி நிறைவேற்றி வைத்தல் வேண்டும்!
ஆள்வோர்க்குத் தமிழர்விடும் அறிக்கை இஃது!
தமிழ்முரசு கொட்டினோம் இணங்கா விட்டால்
சடசடெனச் சரிந்துபடும ஆட்சிக் கோட்டை!

திராவிடரின் பகைவர்க்கே அடிமையானோர்,
திராவிடர்க்கு நலம்புரிதல் குதிரைக் கொம்பே!
அரிய தமிழ் நாட்டுரிமை வேண்டும்; அன்றே
அன்புள்ள தெலுங்கர்க்கும் கேரளர்க்கும்

உரிமையினை நாட்டுவதும் தமிழர் வேலை!
ஒன்று பட்டோம், சாதியில்லை, சமய மில்லை;
குரல்கேட்க ஆள்வோரின் காதே! ஒப்பம்
கூறுக வாயே இன்றேல் புரட்சி தோன்றும்.

தமிழர் நாடு

என்னருமைத் தமிழ்நாட்டை எழிற்றமிழால்
நுகரேனோ செவியில் யாண்டும்
கண்ணந்திகர் தமிழிசையே கேளேனோ! கண்ணெதிரில்
காண்பவெல்லாம் நான்

தன்னேரில்லாத தமிழ்தனி மொழியாய்க்
காணேனோ? இவ்வையத்தில்
முன்னேறும் மொழிகளிலே தமிழ்மொழியும்
ஒன்றெனவே மொழியேனோ!

விடியா விடுதலை விடிவ தெந்நாள்?

இனிஇந் நாட்டில் இங்கிலாந்தின்
கொடி பறக்காது கோலோச்சாது.
எண்ணிலா வீரர்கள் எண்ணிலாத் தீரர்கள்
கண்ணீர் செந்நீர் சுளங்கண்ட தன்பின்
வந்தது விடுதலை, உரிமை பெற்றது.

உடல் பொருள் ஆவி உவந்தீந்தவரின்
சுகத்தினால்தான் எய்தினோம் விடுதலை.

சுவதும் பெறுவதும் இல்லை விடுதலை.
சாவு ஆயிரத்தைத் தந்து உபற்றது.

வ.உ.சி, வாஞ்சி வ.வே.சு, பாரதி
போன்ற கிளர்ச்சியின் புரட்சி யாளர்கள்,

மானம் மிகுந்த வாழ்வினர், திலகர்
காந்தி. பகத்சிங் சரோஜினி குடும்பம்
சு.வேரா. சிங்கார வேலனார் ஜீவா
இன்னும் உயிரை எண்ணாக் கடமையர்
ஆயிரம் ஆயிரம் பேரை அளித்துப்
பெற்ற விடுதலை பித்தர்தம் கையில்
சிக்கிக் கொண்டது! திராவிடம் அழியும்!
சாதமதத்தின் சழக்குகள் மிகுந்திடும்!
இனவெறி யாட்டம் பிணந்தின்னி யாகும்!
மொழிப்போர் மூளலாம், சமதருமத்தின்

விழிதிறவாது, வேற்றுமைச் சிக்கல்
மாநிலம்தோறும் வெறுப்பும் பகையும்
கால்கொளும்: ஏழை எளியவர் சுடுந்துயர்
உள்நாட்டவரால் கொள்ளை நோய் ஆகும்.
இவற்றை எப்படி இப்பொழுதேநீர்
செப்பலாம் என்று சினப்பின், ஆட்சி

ஒப்பின வரையும் உட்கார்ந்தவரையும்
நாற்பதாண்டாய் நான் நன்கறிவேன்.
அறியாமையும் செருக்கும் கைகோத்து
அறியணை அமர் கையில் அண்ணலே ஒதுங்கினார்.
உழுதவன் இல்லை விதைத்தவன் இல்லை
மக்களுக்குள்ள சிக்கலுக்காமல்
எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்னும் உரிமை
சொல்லால் செயலால் தொடவும் எண்ணினார்
இரவில் வாங்கும் இந்திய விடுதலை
என்று விடியுமோ யார் அறிகுவரே.

ஆளவந்தார்!

ஆட்பட்டிருந்தவர் ஆளவந்தார்—நல்ல
ஆட்சி நடத்தவர் என்றிருந்தோம்—“எம்மைக்
கேட்பவர் இல்லை இனத்தின் எழுச்சியைக்
கிள்ளிடுவோம்” என்று தள்ளுகின்றார்.

வறுமை உணர்ந்தவர் ஆளவந்தார்—இனி
வயிற்றுக்குக் சஞ்சியுண் டென்றிருந்தோம்—“உங்கள்
சிறுமையை நீக்க முறையிட்டுக் கொண்டாலும்
சிறையிடுவோம்” என்று செப்பிவிட்டார்.

ஏழையர் தோழர்கள் ஆளவந்தார்—கொண்ட
ஏக்கத்தை நீக்குவார் என்றிருந்தோம்—இனி
வாழ்விடோம் தொழிலாளரை, ஒற்றுமை
மாய்க என்றார் தலைசாய்க என்றார்.

நல்லறம் கேட்டவர் ஆளவந்தார்—இனம்
நாலும் ஒன்றாய்விடும் என்றிருந்தோம்—எம்மைக்
கொல்லும் அவர்கள் கை, இல்லை என்னும் நாக்குக்
கூசாது பொய்சொல்லும் தேசியத்தாள்!

உள்ளம் உயர்ந்தவர் ஆளவந்தார்—இனி
உண்மை சிறந்திடும் என்றிருந்தோம்—எங்கும்
கள்ள வணிகர்க்குக் காப்பளிச்சுக் கச்சை
கட்டி விட்டார் மானம். விட்டு விட்டார்!

நிறத்தியிர் அற்றவர் ஆளவந்தார்—துயர்
நீங்கிடும் நாட்டினில் என்றிருந்தோம்—ஏதும்

அறச்செயல்காணாத ஆங்கிலேயர்க்கு யாம்
அப்பன்கள் என்றிங்குச் செப்பிவிட்டார்!

கல்வி நிறைந்தவர் ஆளவந்தார்—தமிழ்
கட்டாயம் ஆக்குவர் என்றிருந்தோம்—அதைக்
கொல்வதற் கென்றிந்திச் சாணியைக் கட்டாயம்
கொள் என்று நாட்டினிற் கொள்ளி வைத்தார்.

திராவிடர் புரட்சி

இன்று தமிழன் முன்னேற்றத்திற்கு
குன்றளவு முள்ளாய் குறுக்கே நிற்பதும்
முட்டுக் கட்டையாய் முரண்டுபட்டிருத்தலும்
பத்தாம் பசவிகள் பழமைப் போற்றிகள்.

பெரும்பாலும் அவர் கருவுறு சாதி மதத்திலும்
உருவாகி வந்த உதவாக் கரைகள்
முந்திய மூத்த தலைமுறையினரே.

எந்த ஓர் உண்மையும் எண்ணா மனத்தினர்
இளந்தமிழ்த் தலைமுறை இன்றோ நாளையோ
கிளர்ந்தெழுப் போவதில் எரிமலையாயினர்
விரைந்தொரு புரட்சி பெரியார்
அறைகூவும்நா அசைவினால் உள்ளதே!

யாம் கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கோர்

உண்மை உண்டோ?

எங்கள் இயக்கங்கண்டார் தமிழ்நாட்டிற் குத்தலைவர்
இந்த லோகம்
துங்கமுறும் வழிதேடித் துயரென்றும் மகிழ்ச்சியென்றும்
எண்ணா மல்தம்
அங்கத்தை ஆவியினை ஆம்பொருளைத் தாம்பாரா
தளிக்கும் நல்ல
கங்கைநிகர் உள்ளத்தார் இராமசாமிப் பெரியார்
வரவு கண்டோம்.

பயிர் போன்றார் உழவருக்குப் பால் போன்றார்
குழந்தைக்குப் பசும் பாற் கட்டித்
தயிர் போன்றார் பசித்தவர்க்குத் தாய் போன்றார்
ஏழையர்க்குத்! தகுந்த வர்க்குச்

செயிர் தீர்ந்த தவம் போன்றார், செந்தமிழ்நாட்டிற்
பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்
உயிர் போன்றார் இங்குவந்தார், யாம் கொண்ட
மகிழ்ச்சிக்கோர் உவமை உண்டோ?

சுள்ளப்போக் குடையவரின் ஆட்சியினைக் கனமக்கள்
மனவெறுப்பாம்
வெள்ளப்போக் கிற்கறைக்கும் வித்தாரப் பேச்சான
முத்தா ரத்தைக்
கொள்ளப்போ முன் இங்குக் கூடியுள்ள எம்தலைவர்
தோனை எங்கள்
உள்ளப்பூங் காடாக்கி உச்சியிலே கைகூப்பு
உவகை கொள்வோம்.

சமயவெறி தணிக என்றார் சாதிவெறி தணிக என்றார்
சகோதரர் போல்
அமைக என அறிவித்தார் பெண்களெலாம் நல்லுரிமை
அடைக என்றார்
எமை அகத்தும் புறத்தினிலும் திருத்துதற்கே
எம்பெருமான் சொன்னதெல்லாம்
இமயமலை இல்லை என்று சொன்னதுபோல்
எண்ணினோம்
பின் தெளிந்தோம்.

சிந்திக்க இராமசாமிப் பெரியார்! சொன்ன வண்ணம்
செய்க, நாங்கள்!
பந்தியிட்ட படைவீரர் தமிழ் நாட்டார்! அவர் தலைவர்
பயமே இல்லை!
இந்தியினை எதிர்க்க என்றார் விட்டோமா வரிச்சுமையை
விட்டோமா எம்
செந்திருவை இராமசாமிப் பெரியாரை வாழ்த்தும்
சிந்தை வாழ்க.

பிரதிநிதித்துவம்—படிவம்

ஆதியில் வந்த வடமொழி அதனில்
அழகிய "பிரதிநிதி" எனும் சொற்கே
ஒதுக தமிழ்ப்பெயர் என்றான் பார்ப்பான்.

ஓதாப் பார்ப்பான் பேதமை தீரப்,
பாதியில் வந்த வடமொழியாளர்
படிவம் என்பதை அவ்வாறு பகர்ந்தனர்.

நீதெளி என்றே நிகழ்த்திய அளவில்
நின்றான் சென்றான் மறுநாள் வந்தான்.
வேதம் சொன்ன வடமொழி முதலா?

வெறுந்தமிழ் முதலா? என்றான் பார்ப்பான்.
ஓது மறைக்குமுன் உயர்தமிழ் நான் மறை
ஓதிய மொழியே முதலெனச் சொன்னேன்.
கீதை தந்த வடமொழி பெரிதென்றான்,

கிடைக்கரும் திருக்குறள் அதற்பெரி தென்றேன்
ஏதிது நம்திரை கிழிந்த தென்றே
ஏகினான் பின்னர் த் திரும்பவே யில்லையே!

தெற்கெல்லை திராவிடர்க்கே

முதல் இடை கடைச்சங் கத்தின்பின்
மதத்துறை யாளரின் மடுத்துறையாக
ஆனது திராவிடம், போனது மானம்!

சுனப் பார்ப்பனர் எடுப்பார்க் கைப்பிள்ளையாய்
எல்லா அரசரும் இடுப்பொடிந்தனர்.
பொல்லாச் சமயப் போக்கிலி கட்கெலாம்
கோயில் கட்டினர், குளத்தை வெட்டினர்.
நோயில் நொடிந்தது தமிழகம்: அயலவர்
ஆட்சி ஓங்க ஆரிய நரிகளின்
சூழ்ச்சி பலித்தது. சுரண்டினர் வந்தேறிகள்,

சமக்கிருதத்தின் சாரைப் பாம்பின்வாய்
தமிழின் தூய்மையைத் தமிழர் மேன்மையை
நக்சுப் படுத்திற்று தொடர்கதையாக
முற்றுப் பெறாமல், ஒற்றமை யிலாத
சாதிச் சாயக்கடையில் திராவிடர் சாய்ந்தனர்.

ஓரே நாளில் இந்திய விடுதலை உரிமை
திராவிட நாட்டிலும் சேர்ந்திடும் என்ற
நம்பிக்கைதனில் நக்சுப் புகையினை
அல்லாடிமுதல் ஆச்சாரி வரையிலும்
எல்லாரும்கூட ஓர் இனம், இந்தியர்
கல்லாதவர் அவர் கருத்துகேட் காதிர்
எமக்களிக்கும் உரிமை அவர்க்கும் ஆம்
என்று வடக்கினர் ஆட்சி ஏறினர்.
கொன்றழிவதுவா கோளரிக் கூட்டமே
தெற்கெல்லை திராவிடர்க்கே என
அற்பருக் குரைத்து திராவிடம் அடைகவே.

குறன் மலர்

திராவிட நாட்டினர், உங்கள் செயற்கெலாம்
அறமே அடிப்படை ஆதல் வேண்டும்.

அறம் எனல் வள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள்!
செல்லும் வழிக்குத் திருக்குறள் விளக்கு!
மனமா சறுக்கும் இனிய மருந்து!
கசடறக் கற்க; கற்றிலார் அறிஞர்பால்
கேட்க! கேட்க! திராவிடம் மீட்க!

ஒளவையார் அருளிய ஆத்திச் சூடியின்
ஒருதொடர் தன்னை—ஒன்றுக் கான
உரையை—எப்படி ஒருவர் இலேசாய்
நினைவில் நிறுத்தி இனிதுரைப் பாரோ,
அப்படித் திருக்குறள் முனிசாமி அறிஞர்
முப்பால் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது
குறளையும் அவற்றிங்குக் கொடுத்த பொருளையும்
நினைவில் நிறுத்தி இனிது விளக்கும் ஓர்
ஆற்றல் உடையவர் அவர் திருக்குறள் மலர்
வழங்கும் நகைச்சுவை, மறச்சுவை! பிறசுவை
ஆர்ந்தசொல் அனைத்தும் பெரும்பயன் அளிப்பவை!

அரிசிமா இட்டவி அளிப்பதாய்ச் சொல்லிப்
பாசிப் பயிற்றுமி படைப்பார் அல்லர்;
அறிஞரின் பேச்சும் எழுத்தும் அருங்குறள்
தேனாற்றி னின்று செம்பில் மொண்ட டலிப்பவை!
குறட்பயன் கொள்ள நம்திருக்
குறள்முனி சாமிசொல் கொள்வது போதுமே.

பகுத்தறிவிதுவா? பகுத்தறிவீரே?

எண்ணெயும் உண்மையும் இறுதியில் மேம்படும்
கண்ணீர் த் துளிகளின் கழகப் பிரிவினை
நாட்டுக் கொருநாள் கேட்டினைப் பயக்கும்.

ஊட்டம் இலாதார் உட்கோள் இலாதார்
தன்னலம் எண்ணித் தமிழ்நலம் மறந்து
புன்னலத் திற்காய்ப் பொறுக்கித் திண்ணச்
செல்வ தென்பது சீர்கே டானது,
திராவிடர்க்குத் தெரிந்து செய்யும் தீங்கிது.

ஒரேஇனம் ஒரேநாடு ஒருநாள் அடைவதே
சரேஸ்ன வீழ்த்தும் தமிழரே
பகுத்தறிவிதுவா: பகுத்தறிவீரே?

பெரியார் வாழ்க !

“இன்றுள முதல்வர் இனியும் முதல்வராய்
இருத்தல் வேண்டுமென் றுரைத்தார் பெரியார்”

இவ்வாறு ரைத்ததில் தவறொன்றும் இல்லை.

“காமராசர் கருத்து முழுதும் தமிழர் நலத்தையே தழுவிதாகும் ஆதலால் அவரை ஆதரிப்பது நம்மனோர் கடனெனப்” பெரியார் இந்நாள் சாற்றும் மொழியில் என்ன தவறு?

“தமிழுக்குப் பகைவர் பச்சைத் தமிழராம் காமராசர்க்குக் கடும் பகைவர்” என்னும் இந்தச் சூழ்நிலை தன்னில் காமராசரின் காலை மிதிக்க எண்ணுவோர் தலைவர் “பழியையே ஏற்கும்” இவ்வாறு பெரியார் இயம்புதல் தவறா?

தாழ்நிலை அகற்றித் தமிழர்க்கு வாழ்நிலை வகுக்கும் பெரியார் வாழ்கவே!

காதணி விழா வாழ்த்து

அரசுபெறு தமிழகம் அதற்கென்று பெற்ற சரசுவதி நாவரசு—என்னுமில்வர் தந்த அறிவுடை நம்பி. அமுதவல்லி பாண்டியன் என்னும் பசுங்கிளி கட்டுக் காதணி விழாஒன்று காணும் இந்நாள் எனக்குப் பெரியதோர் இன்ப நாளாகும்!

ஏனெனில். பெற்றோர் இருவரும் பெற்ற மூவரும் என்றன் பேரர் ஆவார்!

இன்று வரைக்கும் யான் இந்நாட் டுக்குப் பதினாங்கு பேரரைப் படைத்துளேன் தொண்டராய்த் தமிழகம் மீண்டபின் தமிழர் காணும் படையில் பதினாங்கு வீரர்என் அருமைப் பச்சைத் தமிழர் பட்டாளத்தார்! இதனை என்னும்என் முதுமை இந்நாள் இளமையா கின்றது; மகிழ்வெய்து கின்றேன்!

காதணி பெறுக! கல்வி நிறைக! இல்லறம் காண்க! செல்வம் பெறுக! குமரித் தமிழர் வாழ்வில் குறுக்கிடும் பார்ப்பை விடாமல் பதற டித்துப் பெறும்புகழ் பெறுக! அறிவுடை நம்பி அமுத வல்லி பாண்டியன் தம்மொடு தமிழொடு வாழ்க தழைத்தே!

சிவாசி கணேசனார் வீட்டுத் திருமண வாழ்த்து

மாணவ நிலையில் வாழ்ந்தனர் அந்த
ஆணை மிகவும் அழகிய மயிலும்
இந்நாள் அன்பினால் இணைந்தா ராகி
இல்லறம் எனுநிலை எய்து கின்றனர்.

மாணவ நிலையோ அறிவை வளர்க்கும்
இல்லற நிலையோ இன்பம் பயக்கும்.

பண்புறு சண்முகன் தானும் பணிமொழிச்
சகுந்தலைக் கிளியும் அறிவு சான்றவர்

இன்பத் துறையில் இறங்குமுன், பெரியோர்
அன்பு வாழ்த்தை அடைய எண்ணி
அணிபெறு மணவறை அதலில் இருவரும்
அருகருகு ருந்தி அழகு செய்வார்;
எழுந்திடும் வாழ்த்தொளி!—இதுதான் திருமணம்.
பந்த லுக்குள் பார்ப்பனன் இடும் வாய்ப்

பந்தலில் நடப்பதே மணம் எனப் பகர்வது
சரிக்கருத் தன்று நரிக்கருத் தாகும்.

தீன்பண் டங்கள் செறிந்த அறைக்குள்
புகும்சிறார் போலத் திருமண மக்கள்
இன்பங் காணுமில் வின்பச் செய்தியே
எனக்கின் பத்தை ஈந்ததேன் என்றால்
வெள்ளம் ஆகத் தமிழர்க்கு வெள்ளியை
அள்ளிக் கொடுக்கும் வள்ளல் சிவாசி

கணேசனார் கண்ணான தம்பிதான் மணமகன்.
அன்னார் அருமை கொழுந்தினான் மணமகள்.
தமிழர் உள்ளத்துள் எல்லாம் வாழும்.

பெரிய வீட்டுத் திருமணம் அல்லவா?
எட்டி போலவா கசக்கும் எனக்கது?

சண்முகன் சகுந்தலை வாழ்க
என்மிகு பேரெலாம் எய்தி இனிதே?

நான் பிறந்த உலகம் சிறந்தது! மார் தட்டிய வள்ளுவன்

அவ்வுலகம் நல்லதென்றான்
ஆரியன்! நான் பிறந்த

சிவாசி கணேசனார் வீட்டுத் திருமண வாழ்த்து

மாணவ நிலையில் வாழ்ந்தனர் அந்த
ஆண முகனும் அழகிய மயிலும்
இந்நாள் அன்பினால் இணைந்தா ராகி
இல்லறம் எனுநிலை எய்து கின்றனர்.

மாணவ நிலையோ அறிவை வளர்க்கும்
இல்லற நிலையோ இன்பம் பயக்கும்.

பண்புறு சண்முகன் தானும் பணிமொழிச்
சகுந்தலைக் கிளியும் அறிவு சான்றவர்

இன்பத் துறையில் இறங்குமுன், பெரியோர்
அன்பு வாழ்த்தை அடைய எண்ணி
அணிபெறு மணவறை அதனில் இருவரும்
அருகருகு ருந்தி அழகு செய்வார்;
எழுந்திடும் வாழ்த்தொளி!—இதுதான் திருமணம்.
பந்த லுக்குள் பார்ப்பனன் இடும் வாய்ப்

பந்தலில் நடப்பதே மணம் எனப் பகர்வது
சரிக்கருத் தன்று நரிக்கருத் தாகும்.

தீன்பண் டங்கள் செறிந்த அறைக்குள்
புகும்சிறார் போலத் திருமண மக்கள்
இன்பங் காணுமில் வன்பச் செய்தியே
எனக்கின் பத்தை ஈந்ததேன் என்றால்
வெள்ளம் ஆகத் தமிழர்க்கு வெள்ளியை
அள்ளிக் கொடுக்கும் வள்ளல் சிவாசி

கணேசனார் கண்ணான தம்பிதான் மணமகன்.
அன்னார் அருமை கொழுந்தினாள் மணமகள்.
தமிழர் உள்ளத்துள் எல்லாம் வாழும்.

பெரிய வீட்டுத் திருமணம் அல்லவா?
எட்டி போலவா கசக்கும் எனக்கது?

சண்முகன் சகுந்தலை வாழ்க
என்மிகு பேரெலாம் எய்தி இனிதே?

நான் பிறந்த உலகம் சிறந்தது! மார் தட்டிய வள்ளுவன்

அவ்வுலகம் நல்லதென்றான்
ஆரியன்! நான் பிறந்த

இவ்வுலகம் நல்லதென்றான்
வள்ளுவன் — அவ்வுலகம்
மேலே இருப்பதென்றான்
ஆரியன் மேலுக்கு
மேலே இருப்பதென்றான் வேள்.

மிக்குள தேவருல
கல்தென்றான் ஆரியன்
மக்களுல கில்தென்றான்
வள்ளுவன் — மக்கள்
பெற்றதக்க தவ்வுலகென்
றான் ஆரியன்! சேய்
பெறந்தக்க திவ்வுலகென்றான்!

அவ்வுலகால் இவ்வுலகம்
ஆனதென்றான் ஆரியன்!
இவ்வுலகின் ஏட்டுச்
சுரைக்காய்தான் — அவ்வுலகம்
என்றான் எல்லாம்
அறிந்த வள்ளுவன்! ஆரியன்
நின்றான் நெடுமுச்சு விட்டு

ஒப்பிடும் ஆரிய
நான்மறை ஓதிய
அப்படி என் சொல் என்றான்
ஆரியன் செப்பியதன்
அப்பன் தமிழ்நான்
மறையே அறைந்ததைத்தான்
செப்பினேன் என்றுரைத்தான் சேய்.

மருந்தென வேண்டாமே
அவ்வுலகில் என்று
திருந்தாத ஆரியன்
செப்ப — உரைத்தான் சேய்
உண்மை அதுவானால்
உபேந்திரன் என்னுமோர்
என்னும் மருத்துவன் ஏன் அங்கு?

இரப்ப ரிலா உலகம்
அவ்வுலகம் என்றே
உரைத்திட்டான் ஆரியன்!
தேவன் — உரைத்தான்
இரப்பாரை இல்லாத
சுரங்கன் மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

இவ்வுலகம் நல்லதென்றான்
வள்ளுவன்—அவ்வுலகம்
மேலே இருப்பதென்றான்
ஆரியன் மேலுக்கு
மேலே இருப்பதென்றான் வேள்.

மிக்குள தேவருல
கல்தென்றான் ஆரியன்
மக்களுல கில்தென்றான்
வள்ளுவன்—மக்கள்
பெற்றதக்க தவ்வுலகென்
றான் ஆரியன்! சேய்
பெற்றதக்க திவ்வுலகென்றான்!

அவ்வுலகால் இவ்வுலகம்
ஆனதென்றான் ஆரியன்!
இவ்வுலகின் ஏட்டுச்
சுரைக்காய்தான்—அவ்வுலகம்
என்றான் எல்லாம்
அறிந்த வள்ளுவன்! ஆரியன்
நின்றான் நெடுமுச்சு விட்டு

ஒப்பிடும் ஆரிய
நான்மறை ஓதிய
அப்படி என் சொல் என்றான்
ஆரியன் செப்பியதன்
அப்பன் தமிழ்தான்
மறைய அறைந்ததைத்தான்
செப்பினேன் என்றுரைத்தான் சேய்.

மருந்தென வேண்டாமே
அவ்வுலகில் என்று
திருந்தாத ஆரியன்
செப்ப—உரைத்தான் சேய்
உண்மை அதுவானால்
உபேந்தரின் என்னுமோர்
என்னும் மருத்துவன் ஏன் அங்கு?

இரப்ப ரிலா உலகம்
அவ்வுலகம் என்றே
உரைத்திட்டான் ஆரியன்!
தேவன்—உரைத்தான்
இரப்பாரை இல்லாத
சர்ங்கண் மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

தமிழாட்சியை விரி பிறர் ஆட்சியை எரி

தமிழ் எல்லை நீக்கிய பிற எல்லைப் படத்தை கொளுத்து!

வடவன் ஆட்சியை உலகம் சிரிக்கும்—அவன்
வரைந்த ஆட்சி எல்லைப் படத்தைத்
தமிழகம் தீயில் இட்டெரிக்கும்!

(வடவன்)

ஒடிந்தது வடவன் கொடுங்கோல்! கொடுங்கோல்!
உயர்ந்தது தமிழனின் செங்கோல்! செங்கோல்!
உடைந்தான் வடவன் தான் செய்த தீங்கால்!
ஒட்ட அறுந்தது பார்இந்தி யின்வால்.

(வடவன்)

தமிழாட்சி வாழ்த்திப் பிறஆட்சி கொளுத்து!
தமிழ்ஒன்றே வைய மொழிஎன்று கிளத்து!
தமிழர்க்கும் வடவர்க்கும் போரை வளர்த்து
தாய்நாட்டு விடுதலை நிற்குமே நிலைத்து.

(வடவன்)

திப்பந்தம் கொளுத்திக் கையிலே தூக்கித்
திருநாட்டின் எல்லையை மட்டிலும் நீக்கிப்
பார்ப்பன ஆட்சிப் படத்தினைத் தீய்க்குப்
படைப்பாய், தாய்நாட்டை விடுதலை ஆக்கி!

(வடவன்)

பொங்கல் வாழ்த்து

இனிமைப் பசுப்பாலில் யாம்பொங்கும் பொங்கல்
தனிமைப் புதுப்பரிதி தங்கத்து நாவுண்ண

யாமும் எம் இன்ப மகளிரோடும் மக்களோடும்
தீமை புறங்காட்டச் செந்தமிழில் அன்பிட்டுப்

பாடி மகிழ்ந்து பழம்பிசைந்த ருந்துகின்றோம்
ஆடி மகிழ்ததெம் அன்பின் தமிழகத்தான்!

இந்நாள் எம் உள்ளத் தெழுமோர் புதுப்பரிதி!
பொன்னாங் கருத்துக்கள் தென்னாட்டு வானதழுவும்

எம்மைப் புதுவாழ்வில் ஏற்றும் தமிழ் வாழ்க!
செம்மை நெறி வாழி செழித்து!

மகிழ்ச்சி என்னே!

பொற்றா மரைஒன்று பூத்தது

சீழ்க்கடல் மேல்! புதுநாள்

பெற்றோம் தைத்திங்கள் முதல்நாள் பெற்

றோம்நல்ல பேறு பெற்றோம்

உற்றார் தமிழர் ஒரே நிகர்
என்ப துணரப் பெற்றோம்,
முற்றா இளங்கதிர் கண்டிந்த
வண்ணம் மொழிந்தனரே!

நத்தை இருட்டை நறுக்கி
எடுத்திட நாட்டிலெங்கும்
முத்தொளி வந்து தமிழர்
இனத்தின் முகம்வளக்க
ஒத்தவர் யாரும் உயர்வு தாழ்
வில்லை என அறிந்தே
தத்தம் வினையிலும் ஒத்தனர்
பொங்கற் சமைப்ப தென்றே!

ஆப்பால் அரிசி அரைப்பால்
கழைதரும் வெல்லக் கட்டிச்
சேர்ப்பால் தளதள என்று
நெருப்பில் சிறந்து பொங்க,
ஊர்ப்பால் எழுந்த பொங்கலோ
பொங்கல் ஓசையது
வாய்ப்பாட்டா? வான்பாட்டா?
வார்கடற் பாட்டா? மகிழ்ச்சி என்னே!

நன்றே தமிழர்கள் * பொங்கிற்றுப்
பால்'' என நாவினிக்க
ஒன்றா மகிழ்ச்சியில்
ஒன்றினமே இதை ஒப் என்றும்
குன்றா மகிழ்ச்சியால்
வாழியர் வாழியர் வாழியரே!
வென்றார் தமிழர் தமிழ்வென்ற
தென்றசொல் மேவுகவே.

தமிழ்த் தொண்டு

வயதிருபத் தைந்தினில்நான்
காரைக்கால் நகரில்
வண்தமிழால் ஏடெழுதி
வெளிப்படுத்தும் நாளில்
வெயில்நிகர்த்த முகமுடையான்
இனங்காளை ஒருவன்
மெல்லஎனை வந்தடுத்தான்
சின்னாளின் பின்னர்த்

துயில் களைந்தேன்; உணர்வுற்றேன்
தமிழர்க்கு நானும்
தொண்டுசெய எண்ணுகிறேன்
என்றுரைத்தான்; தம்பி

முயல்கிங் நாள் நல்லறிஞர்
நம் நாட்டை மீட்க
முடிந்தவரை தொண்டாற்றப்
போ என்றேன் சென்றான்.

ஒருமூப்ப தாண்டுக்குப்
பின்னொருநாள் அவனை
ஒளியிழந்த முகம்சிறிது
வெளுத்தலை ஓயா
திருமுகனைவு பேச்சாடு
கண்டுமனம் நொந்தேன்
ஏதேனும் பணம்? என்றான்,
பிள்ளைகள் எத்தனைபேர்

இருக்கின்றார் எனக் கேட்டேன்.
பணமில்லை என்றான்
எங்குளார் பெற்றவர்கள்
எனக்கேட்டேன் என்னை
இரக்கமெனும் பெருங்கடலில்
தள்ளினான், உற்றார்
எவருமே நினைவில்லை
என்பதையும் சொன்னான்;

வீடுதமிழ் நாடுதான்!
தமிழரெலாம் கிளைஞர்
விண்தட்டி மேலெழுந்த
மண்படுக்கை யாகும்:
வாடுபசி நேரத்தில்
எவரேனும் ஒருவர்
வா, என்றாற் சாப்பாடு!
காதலெலாம் என்றன்

நாடுநலம் பெறும்வண்ணம்
நான் சிறிது பேசல்!
நாலுபேர் என்பேச்சுக்
கிணங்குவதே இன்பம்!
ஈடுபட்ட நான்முழுதும்
இப்படியே ஐயா
இன்றுநான் செயத்தக்க
தென்னவென்று கேட்டான்;

தமிழ்நாட்டின் அதிகாரம்
தமிழனிடம் இல்லை.
தமிழ் உயர்ந்தால் தமிழ்நாட்டின்
நிலைஉயரும் அப்பா;

தமிழ்நாட்டில் தமிழன்நிலை
எத்துறைநோக் கிடிலும்
தலைக்குனியத் தக்கவாம்
எவர் அறியார் இதனை!

நமக்கெல்லாம் நாட்டுரிமை
வந்ததென்கின் றார்கள்
நகைவீழ்த்த நமக்குரிமை
என்பதன் பொருளாம்!
தமிழ்த் தொண்டுத் தொடங்கென்றேன்!
பணம் எடுத்தேன் வாங்கத்
தான்மறந்தான்: தமிழ்தாழ்ந்த
தேன்எனப் பறந்தான்!

ஓய்வு பெற்றேன்

எட்டுப் பதினொன்று
நாற்பத்தாறிட்ட எழிலுறு நாள்
விட்டுப் பிரிந்ததென்
ஆசிரியப் பணிமேலும் எனைக்
கட்டுப் படுத்து
வதொன்றில்லை திங்கள் கடைசிதொறும்
தட்டாவது வந்திடும்
ஐம்பான் வெண்பொற் காசு சம்பளமே.]

மான மறத்தி

திருப்பத்தூர்க் கடுத்த சிற்றூர் ஒன்றில்
விருப்புற்று மணந்த கணவன், வெறிநாய்
தெருத்தொறும் சுற்றிச் சீரழிதல்போல்
பொருளை விரும்பும் ஒருசில குச்சுக்
காரிகள் பின்னால் கழித்தான் பலஇரா-

ஓரிரா வீட்டுக்கு வந்தான், மனைவியை
வேண்டினான்; விரும்பி மணந்தவன் தன்மனை
தாண்டினான் கட்சிவிட் டோடும் தலைவன்போல்,
தப்பினை ஒப்பா தமிழச்சிஅவள்
கண்டதைக் கேட்டதைச் சொல்லிக் காட்டித்
தான்அப்படித் தவறுசெய்து மீண்டால்
ஊனில் உயிர்ஒட்டி யிருக்குமா என்றான்.

உரிய மனைவியின் உரிமைக் குரலோ
விரியும் மின்னல் வெட்டெனக் கேட்டது.

கேட்டதும் கீழிருந்த விறகுக் கட்டையை
ஓட்டினான் மங்கைமேல், ஒதுங்கினான் மனைவி.

வீதிய கட்டை வாசலில் தூங்கிய
ஓராண்டுக் குழந்தையின் உயிரைக் குடித்தது.

பேராற்றைப்போல் பேசிடவில்லை.
எறிந்த கட்டையை எடுத்துக் கணவனைக்
குறிபார்த் தடித்தான், தப்பிவில்லைகுறி!

வழக்கு மன்றில் வந்து நிறுத்தினர்;
“ஒழுக்கம் தவறினான்; ஒரேஒரு மகனையும்
சாகடித்தான் சாகடித்தானைச்
சாகடித்தேன் நான், சாகடிக்கும் சட்டம்
உங்கட் கிருப்பதை ஒப்பு கின்றேன்;
எங்கோ எவனோ எப்பொழுதோதன்
கங்குல் மனத்துக் கருஞ்சட்டம்அது

எங்கள் வழக்கு தீர்ந்து முடிந்தது;
உங்கட் கென்ன உரிமை இருக்கின்றது?
கொலைக்கும் உமக்கும் தொடர்பிலை, ஆனால்
கொலைபுரிந்திட நீர் கொடுக்கும் தண்டனை
கூலிக்குரியது; இருகொலை முடிந்தது;
மற்றொரு கொலையைச் சட்டம்
குற்றமாய்ச் செய்தல்ஏன் என்றான், மறத்தியே!

யாருக்கு வாக்குச் சீட்டு?

உழைக்கும் மக்களே ஆட்சிக் குரியவர்
அழைப்பீர் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத் தனுப்புவிர்.

அரசியலையே தொழில் ஆக்கிக் கொண்டவர்
சுரண்டல்பேர் வழிகள், நாட்டின் துரோகிகள்.
அனைத்துடைமையும் மக்களுக் காமெனும்
நினைப்பில்லாதவர் நேற்றே இறந்தவர்.

கண்ட இடமெங்கும் செத்த கொள்கைகள்
உண்டு கொழுக்க ஊரை ஏய்க்க
எத்தனை கட்சிகள் எத்தனை கொள்கைகள்
அத்தனையும் இந்நாட்டுக் குழைத்திடும் எண்ணம்
அணுவள விருப்பினும் அனைவரும் ஒன்றாய்
இணைவது தானே இயல்பு, சிறப்பு!

வேற்றுமை எந்த உருவில் விளையினும்
வேற்றுமை தானே ஒற்றுமை ஏது?

தேர்தலில் நிற்கும் தில்லு முல்லுக்
காரர் அனைவரும் காசு பதவி

அதிகாரத்திற்கே ஆலாய்ப் பறப்பவர்,
குதிக்கும்இக் கொண்டான் மார்களை நாட்டில்
தேர்ந்தெடுத் தனுப்புதல் திருடரை
தேர்ந்தெடுத் தனுப்பும் தீமை ஆகுமே!

கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்பட்டார்

ஊர்ஊருக்கும் ஊரில் உள்ள
ஒவ்வொரு தெருக்கும் உருப்படாதவர்
கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படார் என்று
கோயிலை எழுப்பிக் கும்மிட் டலைகிறார்.
வாயிலில் பார்ப்பான் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு
கல்தச்சக் கேற்ற சொல்தச்ச செய்கிறான்.

காலங் காலமாய்க் கடவுளை வணங்கியும்
வயிற்றிக் கிலாது வறுமையில் வாழ்பவர்
வாழ்க்கையின் வசதி சிறுதும் இலாதவர்
தொழில்இல் லாதவர், தொழில் செய்தாலும்
மனித உழைப்பே மல்வாய்ப் போய்விடும்;
நோய்நொடி நூறு நொறுக்கித் தின்றிடும்;
இத்தனை பேரும் கடவுளை நம்பினோர்.
ஆனால் அவர்கள் கைவிடப் பட்டார்.

கடவுள் தம்மைக் கைவிடுவ தேனோ?
கும்பிட்டுக் கடவுளை நம்பினோர்தமை
உண்ண உணவின்றி உடுக்க உடையின்றி
இருக்க இடமின்றி வீரட்டுகின்றதே,
நம்மைத் தாழ்த்தி நசுக்கி ஒடுக்கிச்
செம்மையாய்ப் பிழிந்து சுரண்டும் செல்வர்க்கு
மட்டும் கடவுள் வாரி வழங்குதோ?
இருப்பவன் இல்லான் என்னும் இரண்டினும்
தெருத்தொறும் ஊர்தொறும் வெறுப்பை வளர்த்து
நாட்டினில் மக்களை நலிவிக் கின்றதே.
ஏழையை அழித்துச் செல்வரை வளர்க்கும்
ஓர் வஞ்சனை உள்ளதோ கடவுட்கு?

ஒருநாள் ஓர் உந்து வண்டி முரண்டி
தெருநடைப்பாதை சேர்ந்த கடவுட்
கோயிலில் மோதிட குமைந்தது கடவுள்,
வண்டியில் வந்த ஒருபது மக்கள்
திண்டி வளத்துத் தெருவில் இறந்தனர்.
மற்றவர்க்குக் கைகால் மண்டையிலே அடி.

தன்னைக் காக்கத் தெரியாக் கடவுள்
தன்னை நம்பிய மக்களைக் காத்ததா!

இன்றைய அரசியல் எத்தர்களைப்போல்
அன்றைய ஆரிய எத்தர்கள் தந்த
பிணக்கேற்படுத்தும் கடவுளைக்
கணக்குத் தீர்த்தல் மனிதர்தம் கடமையே.

ஜப்பானில் விழுந்த குண்டு தப்பாது உலகழிக்கும்

இரோஷிமா நாகசாகி
எனும் இரு ஊரில் வைய
விரோதிகள் வீசினாராம்
வெடி குண்டை: எரிமலைத் தீ
சரேலெனக் கவிழ்ந்ததைப்போல்
சாவில்பல் லாயிரம் பேர்
ஒரே விஷப் புகை நெருப்பால்
உருவிலா தமிழ்தாராமே.

நானிலம் அனைத்தும் உள்ள
நச்சம்பாம் பனைத்தும் கூட்டி
வானில்ஓர் அணுக்குண்டாக
வன்பகை நெருப் பழுத்தித்
தான்பொழிந் தானோ பாவி?
அமெரிக்கக் கொலைப் படைக்குத்
தான்தோன்றி தனத்துக்கெல்லாம்
ஜப்பானில் தானா ஆட்டம்?

இன்னும் ஓர் நூறாண்டுக்கும்
இரண்டுநீன் சுற்றுப் பக்கம்
ஒன்றுமே முனையா தாமே
வாழ்தலும் ஒண்ணா தாமே.
ஒன்றுகேள், முதலாளித்துவம்
உலகினை அழிக்கும் முன்னம்
நன்றுநாம் செய்தல் எல்லாம்
நாமதை ஒழித்தல் வேண்டும்,

பராபரக் கண்ணி பாடி
பனிமலை குமரி எல்லைத்
திராவிட நாட்டில் மேனாள்
தியெனப் பாய்ந்த பார்ப்பார்
ஒரேஇனம் என்று சொல்லும்
அமெரிக்கர் உருவினுக்குள்
இரோஷிமா நாக சாகி
எரிந்ததே; இடிந்ததுள்ளம்.

வந்தேறி கண்டம் தோறும்
வாயினில் விழுங்கிக் கொல்லும்

அந்தோபாழ் அழிவுக் கஞ்சா
அமெரிக்கச் சுரண்டல் காரர்
நொந்தே நாம் அழிவதற்குள்
நொறுக்கிட வேண்டும் அன்றோ!
செந்தேனைப் பொழிவதைப் போல்
செந்நீரைப் பொழிவோம்; வெல்வோம்.

ஒருசிலர் அதிகாரத்தின்
வல்லரசு சுரிமை காக்க
உலகமே தீக்கா டாக்கி
உயிர்க்குலம் அழிக்கும் ஈனர்
பலத்தினை ஒடுக்க வேண்டும்;
வையப் பாராளு மன்றம்
புலம்பலில் பயனே இல்லை
பொசுக்குக போர் மூலத்தை!

உலகநா டெங்கும் உள்ள
உழைப் பாளர்க்கென் விண்ணப்பம்
உலகத்தில் அமைதி வேண்டின்
அனைவரும் ஒரு சிலர்க்காய்ப்
பலம்தரும் படையில் சேர்ப்
படாதுநாம் விலக வேண்டும்
இலகுவில் வையம் போரின்
இழிவெண்ணம் மடிந்து போகும்!

ஜப்பானில் வீழ்ந்த குண்டு
சர்வாதி கார ஆட்டம்
இப்பாரை இனிக் கலக்கி
இனி வருங்கால மின்றி
தப்பாது செயினும் செய்யும்,
தறுதலை முவலாளித்வம்
எப்போதும் நமைவிடாது
செய்வன இன்றே செய்க.

வியத்நாமிலிருந்து விலகுக எச்சரிக்கை

வையப்போர் முடிந்ததென நினைக்கும் நாளில்
வல்லரசின் துமிரொடுங்க வில்லை! சீமே
கைவைத்த பிராணசுநாட் டடியிருந்து
கடுமைமிகு விடுதலைப்போர் வியத்நாம் கண்டு

மெய்யுயர்த்தி மேமபாட்டிற் குழைக்கும் வேளை
வீடிழந்தார் வினைவிழந்தார் உறவிழந்தார்
கையுழைப்பால் தலைதூக்க நினைக்கும் காலை
கயமைமிகும் அமெரிக்கா கால்நீட்டிற்றே.

மனவலிமை குன்றாத வியத்நாம் மக்கள்
மறுவாழ்வில் ஊடுருவும் முதலாளித்துவம்
மனப்போக்கை முறியடித்தல் உலக நாட்டு
மன்றத்தின் முதற்கடமை ஆகும், ஒவ்வோர்

இனமக்கள் வாழ்நாடும் அவ்வவர்க்கே
எனும் உணர்வு விழிப்புணர்ச்சி இயற்கை; எந்த
இனமற்ற அமெரிக்க வெறிநாய்கட்கே
இனமேது? ஏதுமொழி எச்சிற் சோறே.

அமெரிக்கக் காலடியில் வியத்நாம் மக்கள்
ஆயிரம் ஆண்டானாலும் பணிவ தில்லை;
திமிருற்ற ஏகாதி பத்தயத்தைத்
திசைதோறும் எதிர்க்கின்றார்; அவர் நாட்டாரே

குழறுகிறார், கோணல்மன அமெரிக்காவே
குடியரசின் பேராவே அடிமை கொள்ளல்
இமயத்தின் எல்லையிலே காலைநீட்டும்
சேனரைப்போல் இழிவெதற்கு? படைவிலக்கு!

சான்றோர்கள் உன்முகத்தில் காரி துப்பும்
சாய்க்கடையாய் அமெரிக்க அரசியல்சீர்
தான்றோன்றித் தனமாக நடப்பதெல்லாம்
தரங்கெட்டுப் போவதையே காட்டும்; நாட்டில்

ஊன்றிஎழும் நிறவெறிப்போர் களையவில்லை;
உலகமக்கள் உறவென்னும் அன்பும் இல்லை;
ஈன்றலரும் வெறுக்கும்வண்ணம், வியத்நாம் வீரம்
இடுப்பொடித்துப் போடும் உணை எச்சரிக்கை!

பொன்னி

பொன்னியின் அழகிய பொங்கற் புதுமலர்
என்னுள்ளத்தில் இன்பம் பெய்ததே!
இராத தொன்றைத் திராவிடர் பால்
இருப்பதாக்குவ திந்தப் பதிப்பாம்!

உயர் கருத்து நல்கும் ஓவியம் கண்டேன்
அயர்வகற்றும் அறிஞர் கட்டுரைகள்!
கண்டேன்! கவிதைக் கனிகள் கண்டேன்!

எங்கணும் பொன்னி எவர்நினைவிலும்
பொன்னி என்னும் புகழ்க்குக் காரணம்
தமிழ்நாட் டன்பும், தகுதிரா விடரின்
இழிவை எதிர்க்கும் எண்ணமும், கலையில்;

ஆர்வமும் தெளிந்த அறிவும் உடைய
பெரியண்ணன் முருகு பெரிதுழைப் பாகும்.
அவர்கள் நீடு வாழ்க!
சுவைதரு பொன்னிச் சுவடி வாழியவே!

மன்றம்

மன்றம் என்பதோர் மாத இதழை
இன்றெறும் தோழர் எழில் நெடுஞ்செழியனார்
எழுதி வெளியிட இசைந்ததைப் போற்றுதும்
எழுது புலமை முழுதுளார் ஆதலின்.

அன்னார் கருத்தை அமுதாக் கொள்ளுதும்
பன்மொழிப் புலமை படைத்தார் ஆதலின்.

மன்றம் நன்று வாழ்க
என்றும் நெடுஞ்செழியனார் இனிது வாழியவே!

நிலவு

நிலவின் பொங்கல் மலர் ஒன்று வந்தது
பலரின் கட்டுரை, பலரின் கவிதைகள்
அழகு செய்வன அறிவை வளர்ப்பன
ஏடெழுதும் தமிழ் எழுத்தாளர்க்குள்
பீடெலாம் கணேசன் பெற்றிருக்கின்றான்;
அன்னோன் செந்தமிழ் ஆய்ந்தவன்; நிலவு
தன்னை நடாத்தத் தகுதிறன் உடையான்;
தோழன் கணேசன் வாழ்க!
வாழ்க நிலவு திராவிடம் வாழ்கவே.

கார்ல் மார்க்ஸ்

கார்ல்மார்க்ஸ் என்னும் கவினுறு நூலை
அழகிய முறையில் அளித்தோன் சதாசிவம்
'இன்ப வாழ்வுப் பதிப்பகம்' இதனை
நன்று வெளியிட்டு நமக்குத் வியது.
அனைவரும் இதனை ஆதரிக்க
மனவிருள் அதனை மாற்றுதற் கென்றே.

ஈரோட்டுத் தாத்தா கொய்யாக் காதல்

ஈரோட்டுத் தாத்தா
எனும் திராவிடர்க்கழகத்

தேரோட்டுவார் பற்றிச்
செய்யுள் நூல் சீரோட்டத்
தோதிருக்கச் செய்தளித்தான்
நாச்சியப்பத் தோழன் அதை
ஆதரிக்க ஐயமில்லை நாடு.
மேலும் கொய் யாக்காதல்
விண்டான் அவனே மேன்
மேலுமது வெல்க இனிது.

போர் வாள்

போர்வாள் நமக்களித்தோன்
பொங்கல் மலரும் கொடுத்தான்
பார்மேல் திராவிடர்நாம்
பாய்ந்து பகை எதிர்ப்போம்
தாரணிவோம் வெற்றிக்
தனிமுரசம் ஆர்த்திடுவோம்
வார்புகழ்கொள் மாணிக்க
வாசனார் வாழியவே!

பொங்கல் மலரில் புதிய கருத்துக்கள்
செங்கரும்பு போலும் தெவிட்டாத பாட்டுக்கள்
அங்கங்கிருந்த அழகுசெயும் ஓவியங்கள்
இங்கு நமக்கின்பம் விளைத்தன வாழியவே!

தனித்தமிழ்க் கிளர்ச்சி

தனித்தமிழ்க் கிளர்ச்சி எனுமொரு நூலைத்
தனித்தமிழ்ச் செய்யுளால் உள்ளம்
இனித்திடத் தந்தார் புலவர்சண் முகனார்
இத்தமிழ் நாட்டினில் இதுதான்
மனைக்கொரு படி என வாங்குக! நானும்
மணிக்கொரு முறை அதைப் படிக்க!
தினைத்துணை உழைப்பில் பனைத்துணை பயனைச்
சேர்க்கும்இந் நூல்எனல் மெய்யே!

இல்லப் பெயர் அகரவரிசை

கனிதமிழ் பாதுகாப்புக் கழகத்தார்
வெளியிட்டுள்ள
இனிதான இல்லப்பேர் அகரவரி
சை நூல் கண்டேன்

தனதுபேர்க் கொத்தவாறு நூலில்லை
சமையப் பேர்கள்
நனிலுள், இதனால் நாட்டுமக்கட்கு
நன்மை இல்லை.

இராவணன்

பகுத்தறிவுக் கொத்தபடி
இராவண நாடகமதனைப்
பகர்ந்தான் கண்டிர்

மிகுத்த அழகான தமிழ்
மிடுக்குநடையா ந்கரந்தை
வேலன்! அன்னோன்.

தொகுத்து புகழ் சிறிதன்று
அளித்த நலம் சிறிதன்று
தூய் தமிழ்க்கும்

பகுத்தரிய புகழ்தனையும்
பகுத்தி விட்டான் திராவிடர்கள்
புகன்றார் நன்றி.

பழம்பெரிய திராவிடத்தைப்
பறித்தார்வேர் பறிப்பதற்கோர்
வழிதானுண்டு

வழங்கிதிகா சப்பெயரால்
திராவிடர் சீர்மறுத்தார் சொல்
மறுக்கும் வண்ணம்

முழங்குதல் வேண்டும் பண்டைத்
திராவிடர் தம்பழம் பெருமை
புதிய நூலில்,

எழுந்த உணர்வாற் புதிய
இராவணன் தந்தான் வேலன்
என்றும் வாழி!

போர்வாள்

கதை அமைப்பில் கடல் அலை போன்ற
தொடர்பும், விறு விறுப்பும் தோன்றுதல் கண்டேன்.
கதை யுறுப்பினர் பேச்செலாம் எனில்,
புதிய இலக்கியப் பூக்கா டென்னலாம்.

தேனீக் கூடுபோல் நானில மக்களின்
உளந்தொறும் புகுந்தே உருவழித்து வரும்
மடமை வழக்கம், வஞ்சம் இவைகளை
இடந்தொறும் தேடி எடுத்துக் காட்டியும்,
கடிந்தும், உண்மை இதுவேனக் கழறியும்
நல்லதோர் உலகுக்கு மக்களை நடத்திச்
செல்லுகின்றார் தோழர் சிற்றரசு
போர்வாள் இயற்றிய புலமை ஒன்றினால்!
சிற்றரசு மேலும் திராவிடர்க்கு
நற்றமிழ் நாடகம் நல்குக வாழியே!

நவீனம்

நவீனம் என்னும் நல்விதம் பார்த்தேன்
சுவையுறு கருத்துள தூய கதைகளும்
அறிஞர் கட்டுரைகளும் அழகுற
நிறைந்தன அதனில் நீடு வாழியவே

பலசரக்கு மூட்டை

பலசரக்கு மூட்டை எனக்குத் தூசித் தோழர்
விடுதலையிற் பன்னாளாய் வரைந்தவற்றை எல்லாம்
இலகுதனிச் சுவடி என அச்சியற்றி யுள்ளார்
எல்லாரும் வாங்கிடுக இன்ப மிக்க கொள்க.
விலை சிறிதும் பெறுதலிலாப் பார்ப்பனரின் மூட்டை
வெறும்பதரே என்பதனைக் குத்திவெளிப் படுத்திச்
சலசலப்புக் கருசாதீர் திராவிடரே என்று
சாற்று மிதைப் படிக்காமல் தள்ளிடுவார் உண்டோ?

பகுத்தறி வியக்கத்தின் பழமை

பகுத்தறி வியக்கத்தின் பழமை என்னும்
பனுவலினைச் சீவபந்து சீபால் தந்தே
மிகுந்தநலம் விளைத்துள்ளார் திராவிடர்க்கே!
மேனாளில் திரவ்டரின் மேன்மை, சீர்த்தி
வகுக்கரிய நுண்ணறிவு வாழ்வின் நேர்மை
இவற்றையெல்லாம் பழநூலின் வாயிலாகத்
தொகுத் தளித்த அறிஞர்க்கு நன்றி! சீபால்
தூயவர்தாம் பல்லாண்டு வாழி நன்றே.

ராஜி நாமா

மிக நன்று மிக நன்று ராஜி நாமா
மிக்க இனி தான நடை! கதையமைப்பால்

தகும் ராச வேல் "அலுவலகப்" படத்தைத்
தருகின்றார் நாடகத்து விருந்தினர்க்கு
நகைச் சுவையாம் பொரிக் கறிக னோடு; நெக்சம்
நடுக்கமுறும் இரக்கத்தை ஊட்டுகின்றார்
அகம்தெளிந்த எழுத் தாளர் இராச வேலர்
அத்தமிழ் நாட்டார் நன்றிக் குரியாரானார்.

ஆணையேற்போம்

"ஆணையேற்போம்" ஆகுமோர் அரசியல்
பாடல் நூல் தன்னைப் பகர்ந்தார் தோழர்
நாராயணசாமி! ஊராள வந்த
காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தாங்குயிர் நீத்த
தோழர்க் கிரக்கம் சொல்லும் வகையால்
மக்களை எழுச்சி தன்னில்
உய்க்கும் கருத்தால் உற்ற திந்நூலே.